

veto

Studentenweekblad
van de Leuvense Overkoepelende
Kringorganisatie

nummer 4
maandag 14 oktober

jaargang 23 - 1996-1997

afgite : Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van juni tot augustus)

ACV drijfveer achter reglementswijziging

Jobstudenten betalen vanaf nu sociale zekerheid

In het begrotingskonklaaf zijn de nieuwe besparingen en lasten bekend. Deze bedragen 82,6 miljard, bovenop de 11,3 miljard die de begrotingsminister al had losgeweekt. Bijna de helft van de nieuwe belastingen worden door de chauffeurs en de alcoholgebruikers opgebracht. Verder zullen er ook nog protesten van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen, de verenigingen van gepensioneerden, de ondernemingen en van de werknemers te verwachten zijn. De sociale zekerheid blijkt echter

verre van gemoderniseerd, en voor werkgelegenheid was er blijkbaar geen geld. Aan die werkgelegenheid is wel op een indirecte manier gesleuteld, in die zin dat het aannemen van jobstudenten in de zomermaanden voor de werkgevers onaantrekkelijker wordt gemaakt.

Twee jaar geleden is de desbetreffende wetgeving al vrij fundamenteel aangepast. Er is na de nieuwe begroting geen sprake van wijzigingen in de arbeidswetgeving en contracten wat jobstudenten betreft. De gewo-

ne socialezekerheidsbijdrage voor jobstudenten (zie kader) tijdens het jaar blijft gelden. De vrijstellingsregel op socialezekerheidsbijdragen voor vakantiewerk van maximum één maand wijzigt wel. Het enorme voordeel van die vrijstelling was dat studenten zeer gemakkelijk werk vonden. Daar lijkt nu verandering in te komen.

Tot nu toe zagen de vakbonden die vrijstelling met lede ogen aan. Volgens de vakbonden namen de jobstudenten eigenlijk werk af van de regelmatige werknemers. In theorie en praktijk was het in de vakantieperiodes dus mogelijk dat een student, die identiek hetzelfde werk deed als een

regelmatige werknemer, een hoger loon ontving dan die werknemer. Voor die laatste moest er namelijk wel RSZ worden betaald, en voor de student niet. Vooral het ACV riep het luïdst om aanpassingen. De enige stem die trouwens rond deze problematiek wordt gehoord, is die van de vakbonden. De mening van de jobstudenten wordt nooit gehoord. Dit is volgens de Juridische Dienst van Studentenvoorzieningen van de KU Leuven betreuwenswaardig, want de vakbonden geven een zéér eenzijdige voorstelling van de zaken: zij zien de studenten namelijk niet als een heel ander doelpubliek en ook een heel ander soort arbeidskracht.

Miskleun

Wat gaat er nu veranderen? Enerzijds wil men de regel betreffende de vrijstelling op RSZ niet helemaal afschaffen. De regering realiseert zich ook dat dit niet zou geslikt worden. De jobstudenten zouden dan nog nauwelijks werk vinden. Ook de werkgevers zijn geen vragende partij, want zij willen zo weinig mogelijk betalen voor werk. Alles wat de lonen doet verhogen, kan trouwens rekenen op een njet van de werkgeversorganisaties. Anderzijds wil men die regel van de vrijstelling ook niet volledig in stand houden. Dus is men tot een tipisch Belgisch kompromis gekomen en heeft men de tussenweg gekozen.

In de begrotingsmaatregelen vermeldt men dat de nieuwe regeling zevenhonderdvijftig miljoen per jaar moet opbrengen.

vervolg op p. 6

Luka Bloom eist ontploffing Leuvens huis op: "Als ik geen plein krijg, maak ik er zelf wel één". Alles over de ontploffing op pagina zes. (foto Frank Viaene)

Luka Bloom in Leuven

Als hoofdact voor haar folkfestival heeft Medica Luka Bloom kunnen strikken. Vorig jaar stal Melanie nog de show op het Ladeuzeplein. Waar het folkfestival dit jaar zal plaatsvinden is nog allerminst duidelijk. De Stad Leuven blijkt immers voor problemen te zorgen. Nadat Medica's festivalent al werd geweerd van de Oude- en de Vismarkt, schijnt nu ook het Ladeuzeplein als mogelijke lokatie afgewezen te worden door de stedelijke overheid. Lees meer op pagina 3.

(mg/j)

binnenin

Groep T 5

"Uiteraard willen de autoriteiten geen verklaring geven voor die mysterieuze glazen koepel in de Dekenstraat. Government Denies Knowledge", sist een Leuvense profleuduo dat liever anoniem wil blijven (zie p. 7). "Als je er voorbij komt voel je gewoon de buitenaardse aanwezigheid. Je herkent in die koepel ook dezelfde patronen als in die graansirkeis, maar ja waar vindt zo'n alien in Leuven graan? Hogeschool? Dat is maar een dekmantel. Hebt ge die directeur al eens goed hekeken? Groene ogen, zweemvliezen... moeten we er een tekeningske bij maken?"

Fijnaut-Verstraeten 7

"Everybody kool, this is a motie van wantrouwen", versprak de overvaller zich die avond in Nijvel. Het was slechts een van de sporen die volgens de Leuvense profen Fijnaut en Verstraeten door het parket van Charleroi vakkundig werd toegevoegd. Ook de verklaringen van ooggetuigen, dat de overvallers jaszjes met de letters V, R en G op en pelies en linten droegen werd door Charleroi als irrelevante informatie afgedaan. "Geen wonder dat dat onderzoek werd gesaboteerd," aldus nog de profen, "wat denkt ge dat al die magistraten hebben gestudeerd?"

Greenaway 10

"Any of you fucking pricks move and I'll represent every motherfucking last one of you" (sitaat uit 'The Vrijgestelde's Contract', de nieuwe Greenaway-film met medewerking van Enkele Grote Kringen)

GROEP T INGENIEURS MET VISIE
INDUSTRIËLE HOGESCHOOL LEUVEN

Campus Vesalius • Vesaliusstraat 13 • 3000 Leuven • Telefoon 016/30 10 30 • Fax 016/30 10 40 • E-mail groep@groep.be

advertentie

Vitriool in het aangezicht en kan-ker in de ballen! Dat wens ik elk van mijn belagers toe, elke zeikstraat, elke zweeftoef! Let wel, ik bezig zulke taal slechts zelden, maar op momenten als deze voel ik dat de genen van wijlen Karel 'De TrotsScheldende' Mallemans ook in mijn bloed ruimschoots vertegenwoordigd zijn! Heel deze affaire slaat me lam, doet me schijten als een lijstje, die in een akute aanval van boosheid zijn zangtalenten vergeet. Twee punten trekken mijn aandacht.

Vooreerst een woord van verwijt aan de misdadige fabrikanten van 'De Schaar' zoals wij die allen kennen en dagdagelijks gebruiken zonder te beseffen dat we te maken hebben met een dodelijk steekwapen! De Scharisten troffen mij zijdelings doch met voorbedachte rade in de rechte wijsvinger tijdens een verplichte opening van een merkloze doos melk die wij in gezamenlijk overleg met de huisgenoten inslaan bij de onvolprezen Colruyt waar een en ander niet meer dan achttien franken kost. De aanslag geschiedde op de vooravond dat ons Lucette drieëntwintig werd, hetgeen ons moeder aan de telefoon deed verklaren "dat ze nu wel dringend aan broeden toe is!". Door dit voorval dreig ik 'nota-ongeschied' te worden aangezien diverse pezen rond het tweede knootje geknaakt zijn en schrijven bijgevolg zowat onmogelijk is. Indien de wonde niet met de hoogste spoed heelt, vrees ik volgend jaar opnieuw in het afgrijselijke St.-N stront te moeten verzamelen in, rond en op ons pa zijn duivenkot. Aan de arbeiders in de diverse fabrieken wil ik aldus het volgende kwijt: "Wat

baat mensenwerk, staal en kerk als een scharenmerk de mens verwerkt?

T mijn rijwiel. Dit uiterst betrouwbare stalen ros werd op baldadige wijze onteerd door een heerschap die het in een vlaag van opgekropte frustratie blijkbaar nodig achtte het voorste wiel op een dusdanige wijze te bewerken dat verder praktisch gebruik onmogelijk werd. Dat hier een man in het spel is, hoeft geen beoog, immers, géén vrouw is in staat tot zulke vreselijk seksueel getinte daden van agressie! Bij deze wil ik dan ook de gelegenheid te baat nemen volgend bericht de wereld in te sturen: 'Heerschap, U bent tuig!'. Deze daad van terreur dreigt als konsequentie te hebben dat ikzelf mij verplicht zal zien soortgelijke daden te verrichten aangezien ons pa mij het noodlottige bericht stuurde dat hij al in twee weken geen vlucht meer heeft gewonnen en zich bijgevolg geroepen voelde mijn werkingstoeloge voor de maand oktober op te schorten.

Los van het persoonlijke leed dat mij in deze is toegedaan, borrelt ergens diep van binnen volgende vraag in mij op: 'Waar is de stadswacht?!...de politie?!' Je zou van deze tot bewakers gebombardeerde laaggeschoolden toch mogen verwachten dat ze ogen in hun kop hebben, en wel konstant! Als je in een dorp als Leuven, dat zijn restauratie van historische gebouwen dankt aan de bijdragen van hogervernoemde Colruyt, niet rustig kunt ademen zonder dat er politie in je nek staat te blazen en er een koppel paarsgetooiden Indianen met mobiel seinstelsel de straten afweilt op

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto. Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ± 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

zoek naar De Blanke Boosdoener; als in een dorp als Leuven (je zou die telefoonboek eens moeten bekijken, niet dikker dan de gemiddelde Dag Allemaal!) lonen van ambtenaren enkel en alleen betaald worden met de rijkelijk uitgeschreven boetes aan a. niet korrekke aangebrachte reflectoren, b. koppels op één fiets, c. niet funktionerende fietslichten en heel die rimram waar ik in feite geen problemen mee heb, dan wil ik wel twee zaken: a. gevaarlose opening van melkdozen en b. een behoorlijk, mooi gesentreerd voorwiel. Dank.

Frans Mallemans

Veto,
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03
Jaargang 23
Nummer 4
14 oktober 1996

HoofdRedakteur: KANNemie Deckkelkes opheffen dan dat er pottekjes zijn.

Redaktiesekretaris: Ann Bries

Ver. uitgever: Ann Bries

Redaktie: Bart Eeckhout, Martijn Graumans, Elizabeth Tayl/Joris Janssens volgens de Privaat.

Doka: Al dat opgeDirk Bernarde de jongeman, Ja dag Jan-Frans Lemmens ze altijd nodig, Voif Frank Viane me keis

Medewerkers: Kom hier met die scHans Declerckringraad adfau, KheBart De Schrijver van die anonieme liefdesbrieven verklaapt, Axel Aerden vrijdag wel zien, Ik Benny Debruyne ridder maar de rode verdedigde Johan zich, Filip De

Keukeleeren ze altijd moeilijker vinden dan de salon, Ludwig Deweghen zijn geblokkeerd sprak de koetsier tot de

komponist, Als uw lippen zijn verSteven Eggermont- en klauwzeer aan

overgehouden, De reden waarom ze haar honden Cheryll en Thierry Laenen

buitenlander gaf en niet aan nen belg is niet geweten, Bandwerk is slecht en in ploegen werken nie veel Peter

Maertenslotte moet iedereen zijn boterham verdienen, Jurgen Minneboog alleen kunt ge niet schieten, Negen akkers plus één akKristien Michielstatistiek is optellen en aftrekken al da ge kunt aanvragen, Ik heb Bart Mollénige spieren, Ik heb mijn

portefeuille verLorin Parys, Het is uw schuld dat het land verPieter

Tratsaertegenstanders wijsgemaakt, Dizzy GillesPieter Van Heck op de tek gesprongen beklago de konsertorganisator zich achteraf, Ik heb Nathalie Vernimmermeer droog

Layout en vormgeving: Khem schrik van Briesende paarden, Krijgen uw paarden last van Annemie Deckxe voor het te laat is, Ik heb Bart Eeckhout zien worden terwijl ze slap, Ik Benny Debruyne dus de amnestiekwestie is volledig irrelevant, Di etg er Geer aer tenen algebeten, Ik heb op de VisMartijn Graumanspersoon gezien, Met al dat gesJoris Janssenspiet verrekt, Wendt de Steven Meert aan en gaat van mijn boot af, As ik mijn Pieter Van Heck, zou dat dan zeer doen? Tis tRoel Verniersteenpatiënten altijd een spannend moment

Tekeningen: Ik hou vAnn Briespijtig dat het zo stinkt, Petesie tekenen meneer?

Dtp: Filip De Keukeleere, Toen hYves De Muyter zijn zwaard op en sloeg de kapitein neer, Michael Simonis ook geen lelijke naam voor een aartsengel, Hans Vandenebele spelen bestaat een nieuwe uitgave,

Spelling: Benny Debruyne, Joris Janssens

Eindredaktie: Ik Benny Debruyne paaseieren komen weghalen, en Joris Janssens

Redaktievergadering: elke vrijdagmiddag om 16.00 u

(foto Frank Viane)

Stad wil duidelijke regeling voor gebruik pleinen

De laatste jaren dienen steeds meer organisaties, niet alleen studentenkringen, aanvragen in om het Ladeuzeplein te gebruiken. Het stadsbestuur wil nu enkel de jaarlijks terugkerende activiteiten de toelating geven om van het plein gebruik te maken. Als er teveel activiteiten overblijven, zullen die waarschijnlijk gespreid worden over de andere pleinen, zoals de Vismarkt. Het is enerzijds begrijpelijk dat het stadsbestuur de omwonenden wil ontlasten; anderzijds is bij de herinrichting van het Ladeuzeplein de optie genomen het plein bruikbaar te maken voor evenementen. Ook zal het stadsbestuur moeten kiezen welke activiteiten toegelaten zullen worden. Dit is een discussie die moet gevoerd worden met alle belanghebbenden. De kans bestaat immers dat de activiteiten van de kringen en de raden gemakkelijk zullen doorverwezen worden naar andere pleinen, of zelfs uit de stadskern zullen verdwijnen.

(pt)

Gezocht: plein voor Luka Bloom

Afgelopen donderdag heeft het schepencollege een beslissing getroffen over de aanvraag van Medica om het Ladeuzeplein te gebruiken voor hun tweedaagse folkfestival, waarop Luka Bloom te gast zal zijn. Alleen weet niemand precies welke. Volgens Jan Debie, adjunct-stadssecretaris is de aanvraag afgekeurd, volgens Bart Massart, schepen van ruimtelijke ordening, goedgekeurd. Beiden probeerden de burgemeester te bereiken om zekerheid te krijgen. Medica weet dus nog steeds niet of en waar het folkfestival plaats kan vinden.

Vorig academiejaar nam Medica het initiatief om de Leuvense bevolking (studenten en niet-studenten) te informeren en te sensibiliseren over de aidsproblematiek. In samenwerking met het Rega-instituut werd een infoweek georganiseerd, met een tweedaags folkfestival als afsluiter.

Voor de tweede editie van het folkfestival, gepland op 22 en 23 januari, zoekt Medica een geschikte plaats in de binnenstad om een tent op te slaan. Eerst dachten ze aan de Oude Markt, maar die aanvraag werd door het stadsbestuur in mei afgekeurd. Als reden werd opgegeven dat "het verkeer hierdoor ernstig in gedrang komt, evenals de bevoorrading van de Oude Markt. Ook omwille van de brandveiligheid levert dit problemen op; er moet een doorgang van vier meter blijven." Voor Marktrock is dit blijkbaar geen probleem. In dezelfde brief, ondertekend door de burgemeester, staat verder: "De meest geschikte plaats voor deze activiteit is het Mgr. La-

deuzeplein. Dit plein biedt tevens een oplossing voor het parkeerprobleem." Geen probleem, dacht Medica, het Ladeuzeplein is een volwaardig alternatief, en de kring diende een nieuwe aanvraag in. Dit blijkt nu niet zo eenvoudig te zijn.

Vreemd

Eind september besliste het college geen toelating te geven "gezien deze activiteiten vallen voor de partiële examens van de studenten." Vreemd, welke kring zou een interkultureel gebeuren organiseren, zonder rekening te houden met de examens van hun belangrijkste doelgroep, en sinds wanneer valt het stadsbestuur over dit soort argumenten.

Een aantal hogescholen hebben in die periode inderdaad examens, gespreid over de maanden januari en februari, zodat er geen enkele dag overblijft om eender welke activiteit te organiseren. De Algemene Studentenraad, de studentenoverkoepeling van de Katholieke Hogeschool Leuven, heeft het probleem besproken en heeft geen problemen met de datum.

Toen prof. Van Gerven, koördinator studentenbeleid, over de kwestie aangesproken werd, beloofde hij de zaak te beslechten op het overleg tussen stad en universiteit. De burgemeester heeft daar toegezegd de aanvraag te zullen herbespreken op het volgende college. Medica en Kringraad hebben aan het stadsbestuur een volledig dossier overhandigd, met de verschillende stappen die doorlopen zijn en een uitgebreide beschrijving en motivering, zodat het schepencollege over alle informatie zou beschikken om de aanvraag te bespreken en eventuele onduidelijkheden uit de

weg te ruimen. Hierin werd benadrukt dat het om een folkfestival gaat en niet om een rockfestival. Het zou gaan om één muzikale en één humoravond.

Ekses

Voorlopig is het onduidelijk of de aanvraag aanvaard is of niet, dus kan er nog niet veel verweten worden aan het stadsbestuur. Ze zijn immers bereid geweest om de aanvraag opnieuw te bespreken. Als de aanvraag niet goedgekeurd is, moet ten eerste de stad bereid zijn om samen een alternatief te zoeken, en ten tweede moet men het stadsbestuur vragen wat zijn van plan zijn te doen met de activiteiten van de studenten in de binnenstad. Het is hoog tijd dat een duidelijk kader gekreëerd wordt voor het aanvragen van een openbare plaats. Dat het stadsbestuur eksessen wil bestrijden is begrijpelijk, maar de lijn die ze trekt moet duidelijk zijn. De discussie moet gevoerd worden over het gebruik van het Ladeuzeplein en de vereiste procedure en voorwaarden daaraan verbonden, moeten duidelijk zijn voor iedereen. De politie, de brandweer en de preventiedienst moeten daarbij betrokken worden en bereid zijn samen te werken om problemen te vermijden. Het stadsbestuur moet inderdaad rekening houden met de omwonenden en de overlast zoveel mogelijk beperken, maar op een rechtlijnige manier.

De studenten en de stad hebben soms verschillende belangen, maar uiteindelijk willen ze allebei hetzelfde: op een vreedzame manier in de stad Leuven wonen, waar bij iedereen aan zijn trekken komt. Volgens de week wordt duidelijk of Medica al dan niet het Ladeuzeplein mag gebruiken, maar

dergelijke toestanden moeten in de toekomst zeker vermeden worden. Het weegt immers zwaar op de mensen die gemotiveerd willen werken aan een campagne en op de relatie tussen de studenten en het stadsbestuur. Wie weet vindt Luka Bloom toch nog een plein.

Pieter Tratsaert

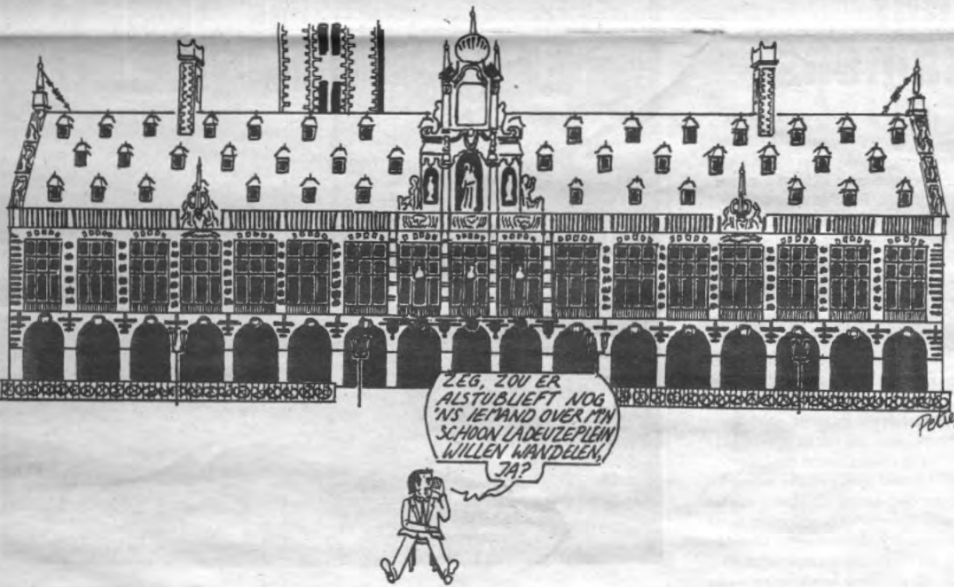
redactioneel

Fuiven, betogingen, sportmanifestaties, studentendopen... de opvang van meer dan vijftienduizend studenten die een academiejaar lang vijf dagen per week resideren in een klein stadje als Leuven vraagt organisatie en improvisatie. Maar de Leuvenaars en het stadsbestuur houden er tegenover het jonge studentenvolkje een dubbelzinnige houding op na. Zoiets hoeft niet te verwonderen. Jaarlijks zorgen de studenten voor een gelastroom naar Leuven van gm en bij de 2 miljard frank. Je kan rustig stellen dat de Leuvense middenstand daar rijk van wordt. De keerzijde van de medaille is dat studenten er geen doorsnee levenswijze op nahouden. Het klichee van de nachtrakende feestneus die een gat in de dag slaapt behoort niet helemaal tot het rijk der fabelen.

Om de niet altijd makkelijke dialoog tussen de studenten, de Leuvenaars en hun stadsbestuur te optimaliseren werd anderhalf jaar geleden het stadsverleg op poten gezet. De studenten — vertegenwoordigd door de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) —, een aantal schepenen en de burgemeester steken maandelijks de koppen bij elkaar: er worden concrete afspraken gemaakt rond fakbars, betogingen en grote studentenactiviteiten zoals de 24-urenloop en Leuven Bloedsérieus. Ook het mobiliteits- en milieubeleid van de stad staat regelmatig op de agenda.

Maar dit stadsverleg blijft helemaal niet de verhoopde resultaten op te leveren. Het is bijvoorbeeld helemaal niet duidelijk welke bindende kracht is van de gemaakte afspraken. Is het stadsverleg een zoethoudertje, of een plaats waar echt dingen beslist kunnen worden? Vele geplande studentenactiviteiten stuiten bij het stadsbestuur en de betrokken diensten namelijk op een muur van onbegrip. Dat blijkt eens te meer uit de perikelen die er tot vorige week waren rond de tentoonstelling die Kultuurraad wil organiseren in de Philipsgebouwen. Het project dreigde in het water te vallen omdat de Leuvense politie en de technische dienst een negatief advies uitbrachten omwille van zogezegde veiligheidsproblemen. En vorige week mocht ook Medica de onwil van de stad aan den lijve ondervinden. Het voor januari geplande folkfestival op de Vismarkt kan niet doorgaan "omwille van brandveiligheid en verkeersoverlast". Maar ook over de alternatieve lokatie op het Ladeuzeplein doet de stad moeilijk. Hier luidt het dat het plein door allerlei activiteiten al te zwaar belast wordt.

Het stadsbestuur meet hier duidelijk met twee maten en twee gewichten. De kerstmarkt, Leuven-kermis, het Gambinusfeest, Marktrock, Hapje-Tapje en de Belevensissen kunnen zonder veel problemen rekenen op de goedkeuring en de toelating van het stadsbestuur. Dit hoeft nauwelijks te verwonderen; deze festiviteiten worden zonder uitzondering georganiseerd of gesponsord door de Leuvense middenstand. De studentenmanifestaties — die minder lucratief zijn voor de Leuvense neringdoenden — daarentegen zijn volledig overgeleverd aan het humeur en willekeur van de stadsdiensten en de burgemeester en zijn schepencollege. Een ambtenaar van een of andere dienst kan een negatief advies uitbrengen zonder dat hij dit moet verantwoorden en beargumenteren tegenover de betrokkenen. Nergens wordt de studenten de mogelijkheid gelaten de beslissingen van het stadsbestuur aan te vechten. Bovendien bestaat er geen geobjektiveerd kader of reglement waaraan de organisatoren van studentenmanifestaties vooraf hun plannen kunnen toetsen. En het mag duidelijk zijn dat de stad niet happig is om in de huidige gang van zaken verandering te brengen. Een onvoorspelbaar beleid plaatst de stad in een voordelige onderhandelingspositie die haar veel speelruimte laat en de afhankelijkheid van de studentenbevolking alleen maar vergroot. En overigens, welke Leuvense politicus maalt om de mening van de student? Studenten hebben hier toch geen stemrecht.

TOBACK VERBIEDT STUDENTENACTIVITEITEN OP LADUZE

Tekort aan middelen drijft artistieke meningsverschillen ten top

Uanaf volgend jaar krijgt het Stuc een nieuwe artistieke leiding. Twee leden van de huidige beleidsploeg stappen op, nadat de tegenvallende subsidiering eerder bestaande artistieke meningsverschillen ten top dreef. Dat maakte de krant *De Morgen* afgelopen vrijdag bekend.

Het trio dat vorig seizoen de artistieke leiding op zich nam bestaat uit Barbara Van Lindt (podiumkunsten), Rony Visser (media en muziek) en Herman Asselberghs (dramatiek en muziek). Van de drie zal enkel Rony Visser in januari nog voor het Stuc werken. Bart Vandeput (Stuc): "De kern van de zaak is dat er bepaalde artistieke en zakelijke discussies waren, die helemaal blootgelegd werden door het feit dat we niet de gevraagde subsidies kregen. We zijn dan in een impasse terechtgekomen, en Herman Asselberghs heeft toen meegedeeld dat hij niet langer voor het Stuc wenst te werken. Vanaf december zal hij hier dan ook niet meer zijn. Aan de resterende artistieke verantwoordelijken is dan gevraagd een plan op te stellen, over wat zij als fundamenteel zagen voor de verdere artistieke toekomst van het Stuc."

"Die plannen bleken ver uit elkaar te liggen. Rony Visser stelde voor om verder de multimediale en interdisciplinaire weg te

bewandelen, en Barbara Van Lindt stelde voor zich meer toe te leggen op haar domein, de podiumkunsten. Het plan van Barbara is niet echt positief onthaald. Toen was het ook voor haar niet meer mogelijk om voor het Stuc te blijven werken. Ondertussen is het ontslag van Herman Asselberghs bekrachtigd door de Raad van Beheer, dat van Barbara van Lindt nog niet."

Franz

Voor de buitenstaander lijkt dit alles op een strategie om de bevoegde instanties onder druk te zetten om met meer subsidies over de brug te komen. In de culturele sector zijn er immers gelijkaardige gevallen bekend. Franz Marijnen verliet de KVS, om een week later terug te keren nadat zijn gezelschap meer werkingsmiddelen had gekregen. Hugo De Greef zei bij zijn vertrek uit het Kaaitheater expliciet dat hij met zijn ontslag niet de bedoeling had om de overheid onder druk te zetten. Vandeput: "Dat is helemaal niet het geval, dit is geen bewuste strategie. De meningsverschillen waren er al, en dat moet ook, want dat zorgt voor de dynamiek die noodzakelijk is voor een kunstencentrum. Zulke problemen zijn ook tipisch voor het Stuc. Trouwens in heel de culturele sector. Maar nu heeft het lage bedrag van de subsidies voor hevige discussies gezorgd, die veel dingen

hebben bovengehaald."

De vorige jaren kreeg het Stuc twaalf miljoen, voor de periode 1997-2001 dertien miljoen in plaats van de gevraagde zesenvertig. Vanwaar komen dan plots die strubbelingen, terwijl de werkingsmiddelen toch uitgebreid worden. Is het Stuc dan van plan om grootschaliger te gaan werken?

"Binnenkort verhuist het Stuc naar het Arenberginstituut, en we willen ook onze artistieke ambities behouden. Dat bracht ons ertoe om dat bedrag aan te vragen. Op inhoudelijk vlak wil het Stuc niet met grotere producties gaan werken, maar we willen wel de infrastructuur aanpassen om op de ingeslagen weg voort te gaan. Sinds vorig jaar programmeert het Stuc bijvoorbeeld ook muziek, en dan hebben we een zaal nodig die geen geluidsoverlast veroorzaakt. We gaan ook alles centraliseren en veel

meer publieksservice gaan bieden. In die periode van vier jaar tot de verhuis is het maar logisch dat wij meer geld nodig hebben."

Braak

De Stad Leuven en de provincie Vlaams-Brabant zullen zeker al geld toesteken om de verhuis naar de Naamsestraat mogelijk te maken. Op de vraag of de principiële akkoorden daaromtrent, die enkele weken terug genomen werden, nu niet in het gedrang komen, antwoordt Vandeput negatief: "Als het om zulke bedragen gaat (vijftig miljoen, nvd), dan spelen er andere motieven mee dan persoonlijke. De uitstraling van het kunstencentrum is veel belangrijker. Als je van hier naar Hasselt rijdt, dan is dat cultureel braakliggend terrein. Ook naar de rand van Brussel toe speelt het Stuc een belangrijke rol. En die mensen zien dat ook in."

Op maandag 14 oktober kwam de Raad van Beheer van het Stuc weer samen, om te beraadslagen over de verdere artistieke toekomst van het kunstencentrum Stuc. Hoe die er precies gaat uitzien, lees je volgende week in *Veto*.

Joris Janssens

"Geen haemers en sikkels meer in Veto", zeyen die van *Ekonomika*, en ze aten alla croissants op

(foto Frank Viaene)

Werkgroep vergelijkt verschillende eksamenvormen

Tendens naar meer schriftelijke eksamens

Up vraag van de fakulteitsraad psychologie en pedagogische wetenschappen werd aan Onderwijsraad gevraagd een werkgroep op te richten, die als doel had het nut van de verschillende soorten eksamenvormen te vergelijken. Aanleiding was namelijk de vaststelling dat veel studenten, die in de eerste kandidatuur geen enkel mondeling eksamen afgelegd hadden, in de tweede kandidatuur vaak bijzonder slecht scoorden op mondelinge eksamens. Een werkgroep werd opgericht, en die werkte een nota uit ter advies aan Akademische Raad.

Daar waar vroeger het leeuwendeel van de eksamens mondeling was, is er mede door de toename van het aantal studenten, een verschuiving opgetreden naar schriftelijke eksamens. Van deze soort bestaat er ook een heel gamma: het schriftelijke geslotenboekeksamen met essayvragen, meerkeuzevragen en openboekeksamens zijn de bekendste. In de kandidaturen van vele richtingen treedt er bovendien ook vaak een sneeuwbal-effect op. Door het groter aantal schriftelijke eksamens, wordt het moeilijker om nog mondelinge eksamens te programmeren, omdat er slechts weinig dagen overblijven om mondelinge eksamens te plannen. Vele studenten vinden deze evolutie jammer.

Snelheid

De studenten zijn niet gekant tegen schriftelijke eksamens, maar ze pleiten voor een evenwichtige verdeling, waarin ze elk jaar met verschillende eksamenvormen geconfronteerd worden. Veel studenten heb-

ben namelijk een voorkeur voor een bepaalde vorm, maar die voorkeur is zeker niet bij iedereen dezelfde. Het is dus logisch te pleiten voor een evenwicht van mondeling en schriftelijk, zodat de situatie voor iedereen gelijk is. De huidige scheeftrekking zorgt er waarschijnlijk voor dat een aantal studenten ten onrechte buist, omdat ze bepaalde vaardigheden niet kunnen bewijzen. Zo komen interactievaardigheden en de wijze en snelheid van reageren op problematische situaties alleen in mondelinge eksamens voor, schriftelijke eksamens bieden hier geen kans toe.

De werkgroep van Onderwijsraad werkt een methode uit om de meest geschikte eksamenvorm voor elk vak te selecteren. Deze aanpak is relatief nieuw omdat vele professoren eerder pragmatische redenen (beschikbare tijd, aantal studenten) aanhalen dan echt theoretische redenen om hun eksamenvorm te verantwoorden. Gesteld wordt dat de Permanente Onderwijscommissies (POK) het beste kan bepalen welke de eksamenvorm dient te zijn. Elk departement heeft een POK, die een adviserende functie heeft ten overstaan van de fakulteitsraad. De POK's hebben nu al de taak om advies te geven over de eksamenwijzen, maar dit wordt al te vaak als een routine afgehandeld. De POK's zouden bij die beslissing, aldus de nota, onder meer rekening moeten houden met de aard en inhoud van het vak, de doelstellingen ervan, de organisatorische omstandigheden, het aantal eksamens van een bepaalde vorm binnen het totale eksamenpakket van een jaar, en de persoonlijkheid van de eksaminator. Wat de bekendmaking van de eksamenvorm betreft, wenst de werkgroep dat de wijze van eksamineren, samen met de syllabus van het opleidingsonderdeel, opgenomen wordt in de fakultaire studiegids, die de studenten

krijgen bij het begin van het akademiejaar. Zo kunnen studenten hun studiemethode van het begin af aan reeds afstellen op de eksamenvorm.

Omgebogen

Ook meent de werkgroep dat er verschillen zijn tussen de eerste en de tweede cyclus, die hun weerslag hebben op de keuze van de eksamenvorm. In de tweede cyclus moet men "een creatieve omgang met de leerstof bewerkstelligen". Dit niet alleen in de colleges (diskussiecolleges), maar ook in de eksamenvorm (bijvoorbeeld een skriptie met nabespreking). Ook de ma-

nier van eksamens afnemen zou aan bod moeten komen in de Onderwijskundige Vorming voor Beginnende Docenten en Assistenten.

De maatregelen zijn op zich vrij duidelijk en lovenswaardig, maar tussen dit en concrete veranderingen gaat nog een grote kloof. De Akademische Raad moet deze adviezen eerst verder bekrachtigen, en dan nog zullen het waarschijnlijk vooral studentenvertegenwoordigers op de POK's zijn, die de uitvoering ervan op de voet zullen moeten volgen. Wordt de tendens naar steeds meer schriftelijk eksamineren omgebogen?

Ludwig Deweghe

Groep T betreft prestigieuze kampus

"Dit past meer bij het festival van Cannes dan bij een school"

Iat Groep T een fonkelnieuw gebouw heeft neergepoot, zullen we weten hebben. Het optrekken van enkele klasjes liep immers uit de hand en werd uiteindelijk een erg opvallende, glanzende constructie op de hoek van de Vesalius- en Dekenstraat. Alvast Groep T zelf vindt de architectuur ervan fraai en is parmantig trots op haar 'Kampus Vesalius'. Anderen zijn dan weer minder gelukkig met het nieuwe bouwwerk, vooral wegens de protserigheid, de ligging, en het stijfcontrast met de omgeving. Hun misnoegen is samengevat in de op het tegenoverliggende TEW-gebouw gekalkte woordspeling "Troep G", waarbij de G misschien wel staat voor "grotek".

In ieder geval heeft Groep T het goed voor met het mensdom: de vormen van het bouwwerk worden geacht de menslievende filosofie van Groep T uit te beelden. De alom aanwezige beglazing bijvoorbeeld, oefent een uitnodigend effect uit op de voorbijganger. Het gebouw biedt de passant ook een gastvrije schuilplaats, gezien de hoekpartij enkele meters terugwijd en zo plaats ruimt voor een monumentale ingang.

En wie het gebouw betreedt, leert nog meer kennen van Groep T's visie op het leven. Het complex is eigenlijk gewoon een

kubus van vijftig bij vijftig meter, centraal doorboord door een silinder. Het dak van deze silinder is trouwens van glas, wat de vreemde glazen bokaal in de 'Leuvense skyline' verklaart.

Spiraal

Het doorboren van de kubus verdeelt het gebouw in zestien modules, telkens met de nodige leslokalen, kantoren en laboratoria. Elke module stelt één wezenlijk aspect van het ingenieurschap voor. Ze zijn te bereiken via een hellende, spiraalvormige gang die zich in één beweging doorheen de silinder naar boven slingert en zo duidelijk maakt dat de verschillende domeinen van de opleiding naadloos in elkaar overvloeien. Meer nog, ook de plaats van de verschillende modules is niet zomaar willekeurig: de modules voor de basisvakken (fysika, chemie, biologie en wiskunde), de fundamentele als het ware, bevinden zich onderaan (het gelijkvloers niet meegerekend). Erboven zijn dan de meer gespecialiseerde takken van deze wetenschappen gehuisvest. En net onder het dak tenslotte het eindpunt van de opleiding: de afdeling communicatie en management. Kortom, het is een 'kampus met visie', zoals Groep T zelf zegt.

De architecten hebben overigens niet alleen een filosofie bedacht om de verschillende vakken in het gebouw te ordenen,

Achthonderd miljoen en er volgt nog

Wat onmiddellijk in het oog springt, is dat het nieuwe gebouw van Groep T veel geld moet gekost hebben. Waar een hogeschool vandaag de dag achthonderd miljoen haalt, is een half mysterie. Directeur Johan de Graeve: "Een goed beheer van de inschrijvingsgelden en een zorgvuldig kommersieel beleid kunnen al veel doen. Zo verkopen wij in het kader van een internationale samenwerking met bijvoorbeeld China in dat land onze diensten. Anderzijds werkt Groep T ook niet langer met docenten die vast aan de hogeschool verbonden zijn." Er schijnen zelfs concrete plannen te bestaan om nog een gebouw neer te zetten in de buurt van de spintemieuwe kubus; er is blijkbaar geld genoeg. De studentenvertegenwoordiger merkte dan weer op dat voor de vernieuwing van de laboratoria niet altijd de nodige middelen kunnen vrijgemaakt worden. Dat is dan meteen ook de enige kritiek van de studenten, wat misschien de uitleg van Johan de Graeve ondersteunt: "een goed beheerder is een goed heerser."

(se/jm)

Nu alleen nog een grote goudvis?

(foto Frank Viaene)

BOEKEN TIJDSCHRIFTEN CD-ROM

STUDENTEN!
TOT 30 NOV. '96
-10%

Geneeskunde - Pharmacie
Tandheelkunde
Kiné
Diergeneeskunde

fonteyn
Medical Books

Fochplein 13-3000 Leuven
Tel. 016 20 29 44 - Fax 016 23 77 85

Openingsuren : maandag - vrijdag : 9 u tot 18 u, zaterdag : 9 u tot 12 u 30 - 14 u tot 18 u

advertentie

ook de mensen spelen een rol. Daar komt nog bij dat het pand over de gave zou beschikken de communicatie tussen studenten en profen te bevorderen.

De studenten liggen van deze filosofie uiteraard niet wakker, ook al krijgen ze die voorgeschoteld in de vorm van filmpjes en brochures. Toch zijn de meesten van hen best opgetogen met hun nieuwe kampus. Zij spreken al liefkozend van 'ons' gebouw.

Karikatuur

Bombastisch, pretentius, monumentaal, niet bijster intelligent. Het zijn maar enkele van de woorden die Prof. L. Verpoest (verbonden aan het departement architectuur, stedenbouw en ruimtelijke ordening van de KU Leuven) zich liet ontvallen over hetzelfde gebouw. Vooral de onbehouden hoekpartij is Verpoest een doorn in het oog. Die logge constructie verhindert immers de noodzakelijke integratie in de omgeving en zou zelfs de omliggende gebouwen karikaturiseren. "Zo een pompeuze ingang past meer bij het filmfestival van Cannes dan bij een hogeschool", aldus Verpoest. Deze monumentaliteit is overigens niet te verwonderen, aangezien het verantwoordelijke architectenburo (Jaspers) bekend staat voor zijn grootse (bank)gebouwen, zoals dat van de Kredietbank in Brussel. Verpoest vraagt zich af of een school zich zo'n pretenties wel kan aanmeten. "Wat daarenboven toch wel vreemd overkomt voor een school, die zich profileert als hoogtechnologisch, is dat moderne architecten dergelijke monumentaliteit als vrij oubollig en simplistisch beschouwen, als niet bijster intelligent. De stijl van het gebouw vloekt dus een beetje met de identiteit van de school." Groep T

doet dit af als een dispuut onder architecten en laat naar eigen zeggen de schoonheid primeren op het zelfbeeld.

Maar professor Verpoest is ook niet over de hele lijn afwijzend. Zo ontkent hij niet dat Kampus Vesalius een bepaalde eigenheid heeft. De glazen koepel die boven zowat heel Leuven uittoert, vindt hij ronduit mooi.

Het dossier dat door de dienst Ruimtelijke Ordening van de stad Leuven over dit gebouw aangelegd werd, is verrassend dun. Omdat er geen klachten ingediend werden, bleek immers nauwelijks enig openbaar onderzoek aan het afleveren van de bouwvergunning vooraf gegaan te zijn. Begin '92 werd de vergunning aangevraagd, begin '93 gaf het college haar fiat en in september '94 werd aan het slopen gegaan. Niets ongevoons dus, hoewel er een aantal voor de hand liggende vragen kunnen gesteld worden. Zo wees diegene die ons te woord stond bij de dienst Ruimtelijke Ordening op de toch wel uitzonderlijke afmetingen van het gebouw die de voorschriften aanzienlijk overschrijden. Houdt Groep T er dan zo'n goede contacten met het stadsbestuur op na? Volgens Johan de Graeve, directeur van Groep T, wel. En dat is blijkbaar nodig, want een partikulier zou waarschijnlijk nooit deze toelating gekregen hebben, al dus onze zeggman bij Ruimtelijke Ordening.

Integratie

Met de komst van Groep T verhoogt de scholenconcentratie nog rond de Vesaliusstraat. Naast het CLT, ILT, handelskot, pedagogie en het VTI is er dus nu ook Kampus Vesalius; de verkeersdrukte zal er alvast niet op verbeteren. Dit probleem heeft Groep T geanticiperd. In de kelderverdieping werd plaats gemaakt om zeshonderd fietsen te stallen. Iets waar de meeste scholen aan de KU Leuven enkel maar van kunnen dromen.

Groep T heeft bovendien overtuigende argumenten om de ligging te verantwoorden. Een student wordt niet graag op een kampus te midden van de velden gedumt, en de lokatie beantwoordt ook aan de wens van Groep T om haar studenten een blik op het 'echte' leven te gunnen. Daar komt nog bij dat niet alleen de eigen studenten er beter van worden: al lukte de architectonische integratie van het gebouw niet volledig, aan de sociale integratie wordt gewerkt. Zo zal het mogelijk zijn er culturele activiteiten te organiseren en daarnaast ijveren de studenten van Groep T voor een gemakkelijker toegang tot de universiteitsbibliotheken. Ook zijn in het restaurant (trouwens van de Alma-groep) andere studenten welkom. Er wordt zelfs onderhandeld met de Studio-bioskopen om de grote aula beschikbaar te stellen voor filmvertoningen.

Overigens is Groep T niet alleen verantwoordelijk voor de ligging. Professor Verpoest wijst er terecht op dat de stad Leuven een onvoldoende beleid voert wat de lokatie van de hogescholen betreft. Het zou de ruimtelijke ordening in de toekomst een heel stuk logischer kunnen aanpakken. Als logika tenminste is wat men wil.

Steven Eggermont
Jurgen Minnebo

Heeft er iemand een vuurtje?

Originele week woensdagavond maakte een gasontploffing een volledig huis in de Constantin-Meunierstraat met de grond gelijk. Doordat de inwoners afwezig waren vielen er geen doden. Wel werd een twintigtal mensen gewond door rondvliegende glas en brokstukken. Van een aantal omliggende panden sneuvelden de ramen, en de woning, die net naast het getroffen huis gelegen is, zal wellicht afgebroken moeten worden. De materiële schade van de explosie wordt voorlopig geraamd op maar liefst vijftig miljoen frank. Voor een aantal studenten die hun kamer niet meer kunnen gebruiken is ondertussen elders onderdak gevonden.

In het ingestorte huis huurde maar één studente een kamer. Zij heeft nu een tijdelijk onderkomen in het Van-Dalecollege, maar is uiteraard alles kwijt wat op haar kamer stond, lag en hing. De huisvestingsdienst heeft ook gastenkamers vrij voor de gedupeerde studenten van de huizen in de buurt, die het nu zonder ramen moeten doen. Een ietwat wrange aanleiding om wat dieper in te gaan op de wetgeving in verband met brandveiligheid en brandverzekeringen.

Higiëne

Jan De Vuyst, directeur van de Dienst Studentenvoorziening van de KU Leuven, heeft over het algemeen niet te klagen over de brandveiligheid van de Leuvense studentenkamers. Dat zou ondermeer komen

door de systematische controles van de brandweer, maar ook door het overaanbod op de kotenmarkt. Hierdoor heeft de huurder meer keuze, en moet de verhuurder dus meer moeite doen om zijn koten aantrekkelijk te maken. Bijvoorbeeld door de veiligheid en de hygiëne aan te pakken.

Gordijn

Toch schort er op een heel aantal studentenhuizen nog wel wat aan. De klassieke fouten zijn volgens De Vuyst onveilige elektrische leidingen, gebrek aan hygiëne en te weinig brandblussers. Volgens het Leuvense brandreglement, dat het strengste van Vlaanderen heet te zijn, moet er daarvoor minstens één per verdieping voorhanden zijn. Ook ontbreekt het de student in nood wel eens aan vluchtwegen. In geval van brand moet je namelijk over twee verschillende evakuatieroutes kunnen beschikken. Verder is het reglement duidelijk over zaken als onbrandbare gordijnen, regels voor gasverwarming en de minimumoppervlakte van de kamers. Onder meer op dat laatste punt zullen de regels binnenkort waarschijnlijk nog verstrengd worden. Een folder met de rechten en plichten van huurder en verhuurder is te vinden bij de Huisvestingsdienst.

Als je als student vindt dat je kot niet voldoet aan deze of gene regel, moet je in de eerste plaats proberen met de kotbaas tot een vergelijk te komen. Als die weigert de situatie te verbeteren, kan je eens gaan praten met de mensen van Sociale Raad of die van de Huisvestingsdienst. Die zullen het huis komen bekijken, en eventueel proberen te bemiddelen bij de kotbaas. In laat-

ste instantie kan je naar het vrederecht stappen en daar de kotbaas aanklagen. In bepaalde gevallen zal Sociale Raad zich in dergelijke zaken burgerlijke partij stellen. De Huisvestingsdienst beperkt zich tot het geven van juridisch advies.

Keuken

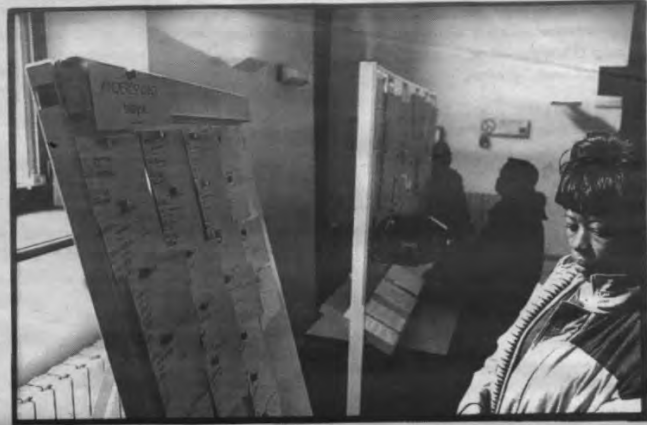
Een deel van de verantwoordelijkheid ligt natuurlijk ook bij de studenten zelf. Die moeten zorgvuldig omspringen met het materiaal in huis, en ervoor zorgen dat ze het gevaar op brand niet zelf vergroten. Dat kan door voorzichtig te zijn in de keuken, of uit te kijken met gasboilers in de badkamer. Als het reglement strikt nageleefd wordt, betekent dit dat alle gordijnen op kot brandbestendig (gemaakt) zijn, dat eventueel tapijt eenzelfde behandeling heeft ondergaan en dat ook de deuren, het

leefst in vol hout, een minimum aan weerstand bieden bij een uitbrekende brand.

Je bent natuurlijk niet verplicht om je tegen brand te verzekeren, maar geen zinnig mens zal het in zijn hoofd halen om dit niet te doen, daar de te lopen risico's veel te groot zijn. Op een privekott is het in regel de huisbaas die ervoor zorgt dat er een brandverzekering is. Het is immers nogal duur om je als privépersoon te laten verzekeren, dus betaal je een forfait aan je kotbaas (lees de kleine lettertjes van je contract er misschien eens op na).

Sinds de wetgeving op dat vlak verstrengd is, is de verzekering ook verplicht de verzekerde in te dekken tegen ontplofingsgevaar. Deze regel zorgt er dan ook voor dat in dit geval alle betrokkenen recht hebben op een vergoeding voor de geleden schade. Wie uiteindelijk voor het gelag zal opdraaien (de gas- of waterleidingmaatschappij), is op dit ogenblik nog niet helemaal duidelijk. Getroffen studenten wenden zich best in de eerste plaats tot de familiale polis van hun ouders, en het gerecht doet dan de rest.

Ann Bries
Martijn Graumans

"Ge hebt dikke chance an sie a zeggen, en nog meer an sie b zeggen, sprak de Zuidafrikaan."

(foto Frank Viane)

Zekerheid

vervolg van p. 1

"De regering heeft beslist voor lonen uitbetaald in het kader van een arbeidsovereenkomst voor studenten, sociale bijdragen in te voeren, gelijk aan 2,5 procent voor de student en 5 procent voor de werkgever. Zo zou de concrete solidariteit worden ingevoerd tussen de arbeiders en de studenten die bij gelegenheid werken." Als deze tekst uit de begrotingsmaatregelen letterlijk zou geïnterpreteerd worden, zou dit betekenen dat de RSZ-bijdragen voor jobstudenten tijdens het jaar flink worden verlaagd en tijdens de vakantiemaanden verhoogd. De vakbonden hebben echter al laten weten dat de tekst zo niet mag geïnterpreteerd worden, en dat deze percentages enkel tijdens de vakantiemaanden en voor arbeidsovereenkomsten voor studenten gelden.

Vakantie

Het gaat dus om een beperkte onderwerping aan RSZ, maar de gevolgen zijn gemakkelijk denkbaar. Ten eerste komt er een hele rompslomp van aangiften bij kijken waarbij dan nog eens heel wat praktische problemen kunnen rijzen. Ten tweede gaat de kost voor een jobstudent de hoogte in. De Juridische- en de Jobdienst hebben daar echter al bezwaren tegen geformuleerd. Ten eerste zal deze maatregel nooit de gewenste zevenhonderdvijftig miljoen opbrengen. In verhouding tot de administratieve kost die dit gaat meebrengen, is ze immers een heel beperkte maatregel. Ten tweede gaat vooral de gelegaliseerde studententax terug in de verdrukking geraken. Tot nu toe hadden werkgevers eigenlijk geen enkele reden om studenten in het zwart tewerk te stellen. Fiscaal was het voordeliger, ze werden niet onderworpen aan RSZ, ze moesten enkel een contract in drievoud opstellen, de loonbarema's respecteren en dan zeurde de arbeidsinspectie er

niet over aan hun oren. Dit was boekhoudkundig en administratief een heel eenvoudig systeem. Met vakantiewerk in het zwart wonnen de werkgevers dus niet veel. Op deze manier kreeg de overheid de jobstudenten onder controle en wisten ze bij benadering hoeveel jobstudenten er werkten. De overheid, de vakbonden en de Juridische- en Jobdienst hebben flink hun best gedaan om werkgevers via informatiekampagnes tot gelegaliseerde arbeidsovereenkomsten aan te zetten. Nog tijdens de afgelopen vakantie pakte de overheid uit met sijfers die moesten aantonen dat er nog nooit zoveel jobstudenten met contract hadden gewerkt. De komende vakantie zullen we waarschijnlijk andere geluiden horen.

Vijftiengint

De reactie van een van de grote distributieketens, die heel veel jobstudenten tewerkstelt, spreekt boekdelen. Die rekende de nieuwe maatregel onmiddellijk om en kwam tot de slotsom dat dit voor hen vijftiengint jobstudenten per maand minder betekende. De nieuwe regeling wordt dus door de werkgevers op basis van hun totale loonmassa berekend. Deze al gestabiliseerde loonmassa mag niet stijgen, en dat zal zich dan vertalen in een dalend aantal jobstudenten. De redenering dat ze die jobstudenten toch moeten aannemen, gaat dus niet op. De ballon zou wel opgaan voor een bedrijf dat één of twee jobstudenten aanneemt. Verder blijkt hieruit dat er veel jobstudenten worden aangenomen om klusjes op te knappen die anders niet of illegaal zouden worden geklaard. Met andere woorden, het zijn de jobstudenten en niet de werkgevers die uiteindelijk de rekening krijgen gepresenteerd.

Noch de Jobdienst noch de Juridische Dienst pleit voor een liberalisering van de studentenarbeid. Ze pleiten wel voor een correcte en soepel statuut. Maar volgens hen zijn we totaal niet gebaat met een gecompliceerd statuut waarvan de efficiëntie op termijn ten zwaarste betwijfeld kan worden. Het probleem is dat ze tussen twee

vuren zitten. In de eerste plaats zijn het de vakbonden geweest die hen geholpen hebben om het statuut voor de jobstudent in orde te krijgen. Zij zijn de enigen die hen daadwerkelijk hebben gesteund. In de tweede plaats zijn het evenwel ook de vakbonden geweest, en dan vooral het ACV, die gepleit hebben voor een onderwerping van de jobstudenten aan RSZ.

Rompslomp

Als zowel werkgevers als jobstudenten bij deze maatregel aan het kortste eind trekken en het helemaal niet zeker is dat de overheid er geld bij gaat winnen, wie gaat er dan wel voordeel bij hebben? Het antwoord is waarschijnlijk: de Interimkantoren. De werkgevers zullen het niet zien zitten

om de hele rompslomp betreffende de wetgeving en de fisiek zelf op zich te nemen. Gemakkelijkheidsshalve nemen ze dan voor een tijdelijke job een interim. Jobstudenten zullen dus, als ze al vervangen worden, vervangen worden door interimarbeiders. Of dit een gelukkige evolutie is, wordt betwijfeld door Lieve Van Hoestenbergh van de Juridische Dienst.

Wat kan de student nu nog doen? Het probleem is dat er niet zoiets als een jobstudentenvakbond bestaat. Misschien moeten de Vlaamse studentenverenigingen de handschoenen opnemen. Het zijn per slot van rekening de studenten, die zij vertegenwoordigen, die het meest geraakt zijn.

Axel Aerden

En in de goeie oude tijd?

Er heeft nooit een 'jobstudentenloon' bestaan. Het loon wordt in overleg met de werkgever, die rekening houdt met de bindende KAO's, bepaald. Deze KAO's gelden echter niet voor werknemers, die gedurende periodes die minder dan een maand bedragen, worden tewerkgesteld. Het loon dat op het contract vermeld staat, is het brutoloon en verschilt van het loon dat werkelijk wordt uitbetaald. Zoals alle werknemers zijn ook studenten in principe onderworpen aan de sociale zekerheid (RSZ-bijdragen). Ook voor studenten geldt bijgevolg dat er bijdragen moeten worden betaald. Van het brutoloon gaan dus de socialezekerheidsbijdragen af. De werknemersbijdrage bedraagt 13,07 procent van het brutoloon. Bovendien is er nog een supplementaire werkgeversbijdrage. Uiteindelijk kan men stellen dat afhoudingen ten behoeve van de sociale zekerheid een derde van de totale loonkost bedragen, waarvan twee derde door de werkgever en een derde door de werknemer wordt betaald. De Jobstudenten genoten hier onder bepaalde voorwaarden in de zomervakantie nog een uitzonderingspositie. De jobstudent was voor de maanden juli, augustus en september namelijk vrijgesteld van socialezekerheidsbijdragen indien de werkperiode niet langer was dan eenendertig kalenderdagen, eventueel verspreid over verschillende maanden. Bijkomende voorwaarde was dat de student tijdens het voorafgaande academiejaar niet bij dezelfde werknemer was tewerkgesteld en dus onderworpen was aan RSZ.

(aa)

“Wil ik u nu vertellen wie er bij de Roze Balletten was?”

Ioen minister van Justitie **Decker** de professoren van de **KU Leuven Verstraeten** en **Fijnaut** in november 1995 benaderde, met de vraag om een onderzoek te voeren naar het onderzoek van de Bende van Nijvel, kon hij niet weten welke problemen hij zich hiermee op de hals haalde. Hoewel het college van procureurs-generaal met zo'n onderzoek instemde, besloot het Hof van Cassatie dat dit een inbreuk was op het principe van de scheiding der machten. **Procureur-generaal Velu** riep de magistratuur op om haar medewerking te weigeren aan de beide professoren. Dat was niet naar de zin van het parlement. Dat besliste dan maar om een parlementaire onderzoekskommissie op te richten die de aanstelling van Verstraeten en Fijnaut legitimeerde, en de voortgang van hun onderzoek verzekerde.

Cyrille Fijnaut: «De parlementaire onderzoekskommissie heeft de inventaris van de grieven aangaande het onderzoek over de Bende van Nijvel doorgenomen, en een aantal punten aangeduid waarbij ze zich vragen stelde. Als onderzoekers hebben wij dus niet volledig zelf kunnen beslissen over de prioriteiten van ons onderzoek. Zoiets heeft ook als voordeel dat wij zeer gericht kunnen werken. Het is immers onmogelijk om het 400.000 pagina's tellende onderzoek door te nemen, zonder te weten waar je naartoe werkt.»

Veto: De eerste fase van het onderzoek — het inventariseren van alle publiek gemaakte grieven — is afgerond. Wat zijn de volgende stappen?

Fijnaut: «Eerst willen wij een onderzoek doen naar de rol van de rijkswacht en de staatsveiligheid, en naar de Bende De Staercke, het zogenaamde krimineel-politieke spoor. Dat houdt ook het onderzoek in naar de redenen waarom het dossier van het parket van Dendermonde naar Charleroi werd overgeheveld. Op het nivo van de uitvoering van het onderzoek heeft de commissie gekozen om drie pistes te onderzoeken. De eerste is die van de Roze Balletten, een tweede het onderzoek naar de 'practical-shooting clubs' waar rijkswachters en ekstreem-rechts elkaar zouden ontmoeten. Het derde grote punt is het slachtofferonderzoek: heeft men wel voldoende de eventuele connecties tussen die mensen onderzocht?»

Balletten

Veto: Er is veel te doen om die Roze Balletten.

Fijnaut: «Er is wel wat voyeurisme, iedereen zou graag weten wat er aan de hand is»

Verstraeten: «Ah, maar moesten we dat nu zeggen wie er bij de Roze Balletten betrokken was? (gelach alom). Hebt gij die agenda bij met die namen in (aan Fijnaut)?»

Fijnaut: «De agenda's waren toch zoek?» Fijnaut doet of hij zoekt en haalt uiteindelijk luid bulderend de KU Leuven zakagenda boven.

Veto: Er wordt gefluisterd dat er politieke figuren betrokken zouden zijn bij die orgieën. Het is niet denkbaar dat bepaalde mensen liever niet hebben dat iemand uit hun politieke familie in die zaak opduikt.

Verstraeten: «Tot op heden hebben wij geen enkele indicatie in die zin. De pistes die verder onderzocht moeten worden, zijn bepaald door de commissie en wij mogen die verder onderzoeken.»

Veto: Ondertussen is het tien jaar geleden dat het dossier van de Bende van Nijvel gestart werd. De ware toedracht is nog altijd niet gevonden.

Fijnaut: «Nee, maar in 1988 is er wel een enquêtekommissie opgestart die een zeer lijvig dossier heeft samengesteld. In 1990 heeft

de regering hierop geantwoord met een 'pinksterplan', waarin een aantal zeer concrete beleidsmaatregelen voorgesteld werden: de demilitarisering van de rijks-wacht, de modernisering van het gerecht, de opbouw van het Nationaal Instituut voor de Kriminologie. Allemaal maatregelen die een rechtstreeks gevolg zijn van de eerste bende-kommissie.

Veto: Vrijdag stond in de krant dat twee nieuwe kollega's, franstalig en beiden van een vrije universiteit, zich bij u zullen voegen. Dat is ongetwijfeld om de 'nodige' evenwichten te behouden.

Fijnaut: «Inderdaad, maar je moet toegeven dat dit een heel gevoelige materie is. Ik kan dan ook goed begrijpen dat men ervoor zorgt dat alle strukturen voldoende vertegenwoordigd zijn.»

Veto: Het gaat er toch om of die aanstelling nodig is?

Fijnaut: «Ja, maar aan dit dossier kan je

jarenlang bezig gehouden met het aantonen van de betrokkenheid van die mensen. Uiteindelijk is aan het Assisenhof van Bergen gebleken dat zij er niets mee te maken hadden. Achteraf is het natuurlijk makkelijk om het gerecht hierover verwijten te maken, maar er zullen ongetwijfeld wel redenen geweest zijn om zich zolang op deze vijf te concentreren. Wel mag men zeggen dat de aandacht klaarblijkelijk te lang en te eenzijdig in die richting werd gekanaliseerd.»

Fijnaut: «Wat het ekstreemrechtse spoor betreft, blijkt — uit beweringen — dat dit een aantal subsporen heeft. Men heeft wel degelijk een aantal van die subsporen onderzocht. De Gladionetwerken bijvoorbeeld, zijn wel uitgevlooid door een parlementaire enquêtekommissie. De staatsveiligheid beweert dat te tien jaren lang nagegaan heeft of er bindingen waren tussen ekstreemrechts en de Bende van

verlopen? U hebt alle mogelijke lektuur over het bende-onderzoek verslonden?

Verstraeten: «U doet het klinken alsof het vakantie was. Nee, dat was een behoorlijke klus. Alleen al de boeken die gaan over de Bende van Nijvel of over groeperingen die daarmee verband houden, al de televisiereportages — vooral van de RTBF —, het verslag van de eerste parlementaire onderzoekskommissie. We hebben alle twee alles gelezen, om mekaar te kunnen controleren en te bekriften. Je moet toch een kritische discussie hebben bij het maken van een dergelijk uitvoerig verslag.»

Veto: Als je gedurende lange tijd met twee mensen aan eenzelfde project moet werken, kreeft dat dan spanningen? Zijn er verschillende visies? **Fijnaut:** «Nee, ik denk dat we in alle eerlijkheid kunnen zeggen dat we mekaar geen moment dwars hebben gezeten. Maar we komen van hetzelfde instituut, we kennen mekaar al jaren. Het is niet zo dat je twee mensen van Mars plukt en die dan maar eens moeten gaan samenwerken.»

Verstraeten: «In dat opzicht kan ik u met de hand op het hart verzekeren dat er geen blauwe ogen of uitgerukte haren tussen ons zijn voorgekomen.»

Veto: Hebben jullie deze opdracht aanvaard, louter omwille van de wetenschappelijke uitdaging, of wilden jullie ook echt weten hoe dit bende-onderzoek in het slop is geraakt en wiens

Ga deraf, of verstraete gij mij nie goel

(foto Dirk Bernard)

met vier mensen wel dertig jaar werken. Als je binnen een zeer kort tijdsbestek moet werken, zoals wij nu, dan is het goed dat je allemaal op elkaar ingesteld bent. Aan de andere kant is de opdracht van onze kollega's zeker geen minderwaardige opdracht. Ik wil toch even onderlijnen dat de eerste bende-kommissie een aantal resultaten opgeleverd heeft, hoewel je na datgene wat er nu allemaal gebeurd is, rustig kan stellen dat het nog niet allemaal zo geweldig functioneert.»

«Veel Belgen denken dat de politiek evenwichtige samenstelling van commissies en dergelijke alleen in België gebeurt, maar dat is niet zo. In Frankrijk of Nederland gebeurt net hetzelfde. Elke democratische rechtsstaat moet voor die evenwichten zorgen. En laten we wel wezen, onze kollega's hebben echt wel die competentie. De eerste bende-kommissie-Franchimont draagt ten slotte de naam van één van onze franstalige kollega's.»

Veto: Al vele jaren lang worden er in de pers verschillende pistes over de bende aangebracht. Hoe komt het dan dat het gerecht zich verschillende jaren lang enkel op de piste van het banditisme gekoncentreerd heeft?

Verstraeten: «In de jaren tachtig heeft men zich op één soort van banditisme gekoncentreerd. Men verdacht vijf mensen uit de Borinage ervan dat zij de Bende van Nijvel waren. Het gerecht heeft zich dan

Nijvel. Ze hebben nooit enig verband kunnen vaststellen. Wij zullen nu moeten onderzoeken of die bewering gegrond is. Maar het is dus niet zo dat gedurende die jaren alle andere sporen verwaarloosd zijn. Het feit dat niemand eigenlijk goed weet hoe het nu precies zit met dit spoor geeft dat 'unheimliche' gevoel dat een aantal journalisten bij Le Soir en De Morgen verwoordden: het spoor zou verwaarloosd zijn.»

Wantrouwen

Veto: Is het niet symptomatisch voor het slechte functioneren van het gerecht dat bij een aantal grote dossiers een parlementaire onderzoekskommissie moet opgericht worden om het dossier uit het slop te halen?

Fijnaut: «Het onderzoek naar de Bende van Nijvel is een erg ingewikkeld onderzoek. Als die 'checks and balances' die in die structuren ingebakken zitten, ook maar even verstoord worden, dan perverteert dat systeem. Ik heb hetzelfde meegemaakt in Nederland met de IRT-affaire: een groot onderzoek waarbij veel mensen betrokken zijn. Er is wantrouwen tussen de politiediensten onderling, er is wantrouwen tussen de politiediensten en justitie. Op zo'n moment is het parlement de enige instantie die, politiek gezien, de impasse kan doorbreken. Daar dient het uiteindelijk voor.»

Veto: Hoe is die eerste fase nu konkreet

fout dat dan wel is?

Verstraeten: «Je moet eerst en vooral uit je hoofd zetten dat je de bende gaat opsporen, als je een dergelijk onderzoek begint. Daarnaast zit je in een vakgebied waarin datgene waar je mee bezig bent heet van de naald is. In het licht van de komende decennia moeten deze problemen opgelost worden en als je daar op één of andere manier je medewerking aan kunt verlenen, dan is dat toch wel een tof project.»

Fijnaut: «De universiteit heeft toch wel enige verplichtingen als een instituut in de samenleving waar een zekere deskundigheid aanwezig is. Daarom heeft het parlement de universiteit gevraagd.»

Veto: Wat is uw mening over Connerotte's bord spaghetti?

Verstraeten: «Laat mij het zo zeggen. Als Connerotte geen spaghetti was gaan eten had het probleem zich niet gesteld.»

Fijnaut: «Nee, ik spreek me niet over het geval uit. Ik heb een regel dat zolang ik bezig ben met een enquête, ik mijn mening over andere gevoelige zaken niet geef. Alleen al het gevaar dat men een zekere vooringenomenheid zou kunnen afleiden uit wat ik zeg, zou desastreus zijn voor dit onderzoek. Ik zal u lief aankijken, diep in de poppetjes van uw ogen, maar toch streng nee zeggen.»

Lorin Parys
Annie Decker

"Alleen het Stuc is zo zot om mij dit te laten doen"

Techno, samples en performers: ze kunnen er blijkbaar niet genoeg van krijgen daar in het Stuc. Na het — overigens succesvolle — 'Crash Landing'-verhaal van vorige week, staat vanaf deze woensdag drie avonden lang een gelijkaardig project op het programma. De man voor de kar en achter de schermen luistert naar de naam Jeroen Olyslaeghers en zijn geesteskind kreeg de al even veelzeggende en grappige titel 'Een bron a well awel, muzak for peacekeepers'. Een cultureel experiment met vele ideeën en een overvloed aan schone symboliek.

Het 'projekt Olyslaeghers' is een nieuw paard uit de stal van het Stucatelier. Deze afdeling binnen het Stuc geeft aan jonge kunstenaars, die vaak kampen met een groot tekort aan financiële en materiele middelen, de kans om hun ding uit te proberen. Nu is het dus de beurt aan de negentwintigjarige Jeroen Olyslaeghers. Hij verdiende zijn sporen al als schrijver van de roman 'Navel' en de bundel verhalen 'Il faut manger', die dit najaar zal verschijnen. Enige tijd geleden schreef hij dan in opdracht van het Stuc 'Een bron a well awel', zijn eerste tekst voor theater.

Kogel

Het experiment van Olyslaeghers slaat met de tekst een behoorlijk atraditioneel en ateatraal straatje in. Hij maakt zelf de vergelijking met het werk van de beeldkunstenaar William S. Burroughs. Als schilder houdt deze bejaarde zonderling er eigenaardige praktijken op na. Zo maakt de man prachtige schilderijen om ze vervolgens aan een boom op te hangen en te doorzeven met kogels. Shot-painting heet dat dan.

Iets gelijkaardigs nu wil Olyslaeghers met zijn tekst aanvangen. Alleen schiet hij er geen echte kogels door, maar stelt hij de pretende acteurs bloot aan de 'power' van techno en ambient. De grote lijnen van dit gebeuren liggen vast, maar veel zal ook afhangen van improvisatie. "Hoe houden acteurs stand temidden van muzikaal geweld, en hoe kan diezelfde muziek de tekst bijkleuren?", het zijn slechts enkele van de vele vragen die Olyslaeghers hoopt te beantwoorden in de loop van dit project.

Zwembad

De muziek die noch de zaal, noch de acteurs een moment met rust zal laten, heeft alles te maken met Koen Lybaert. De ze muzikant is bij sommigen onder u misschien al wel bekend als de man achter het eenmanstechnoprojekt Starfish Pool. In december van vorig jaar trad hij al op in het Stuc. Opvallend en tipisch voor Lybaert is niet alleen de minimale manier waarop hij techno maakt, maar ook zijn 'gemakkelijke' overgangen tussen harde techno en rustige ambient, tussen dansmuziek en klanktapijt. Te kaal voor de enen, boeiend volgens anderen en ideaal volgens Olyslaeghers: "Opvallend aan Koen is dat hij heel puur benadert waar hij mee bezig is. Zijn muziek heeft bovendien heel veel kracht."

Met traditioneel teater heeft dit alles dus niet veel meer te maken. "Inderdaad, er is de teaterzaal, en er zijn 'de acteurs. Tot daar gaat de vergelijking op en vanaf daar begint mijn experiment", aldus Olyslaeghers. De tekst van de regisseur is niet echt dramatisch in de klassieke zin van het woord en is bovendien slechts één basis voor het experiment. Op zijn minst even belangrijk is zijn doel een soort 'architectuur van het geluid' te creëren: "Het geluid moet bijna tastbaar worden. Ook het publiek moet deel uitmaken van het klankgebouw. Het kijkt niet enkel naar een performance, maar zou zich ook fysiek en

psychisch opgenomen moeten voelen in de sfeer van afwisselend een dansruimte en een chill-out room. De toeschouwers bevinden zich daarom in het midden van de ruimte tussen de diagonaal opgestelde boksen. Ook het blikveld wordt aangepast, acteurs en toeschouwers staan op dezelfde hoogte."

Blind

Na vier weken intensief Atelierwerk herkent Olyslaeghers zijn stuk zoals hij het vooropgesteld had bijna niet meer. Het oorspronkelijke hoorspel heeft plaats gemaakt voor een multimediaal produkt. Olyslaeghers manipuleert zijn tekst, zijn acteurs, de ruimte en het publiek tot in het uiterste: alles wordt gemedieerd. De natuurlijke warmte van de stem wordt technologisch geïmiteerd, de acteurs zijn aan alle mogelijke kabels verbonden, overal staan computers en televisieschermen.

Deze formele, mediale manipulatie heeft natuurlijk een inhoudelijke boodschap, waar alleen een blinde naast kan kijken. De tekst van Olyslaeghers vertelt over drie blauwhelmen. De gesamptele televisiejournaalbeelden over blauwhelmen laten dan ook elke niet al te domme kijker meteen toe het verband te leggen tussen de manipulatie van informatie in de pers en de teatrale manipulatie van Olyslaeghers. "Een zuiver beeld van wat er gebeurt, krijgen we nooit. Op diezelfde manier als waarheid gewild aangedaan wordt, wil ik hier de zuiverheid van tekst, acteurs en ruimte aantasten en teatraal doorgeven."

Dood

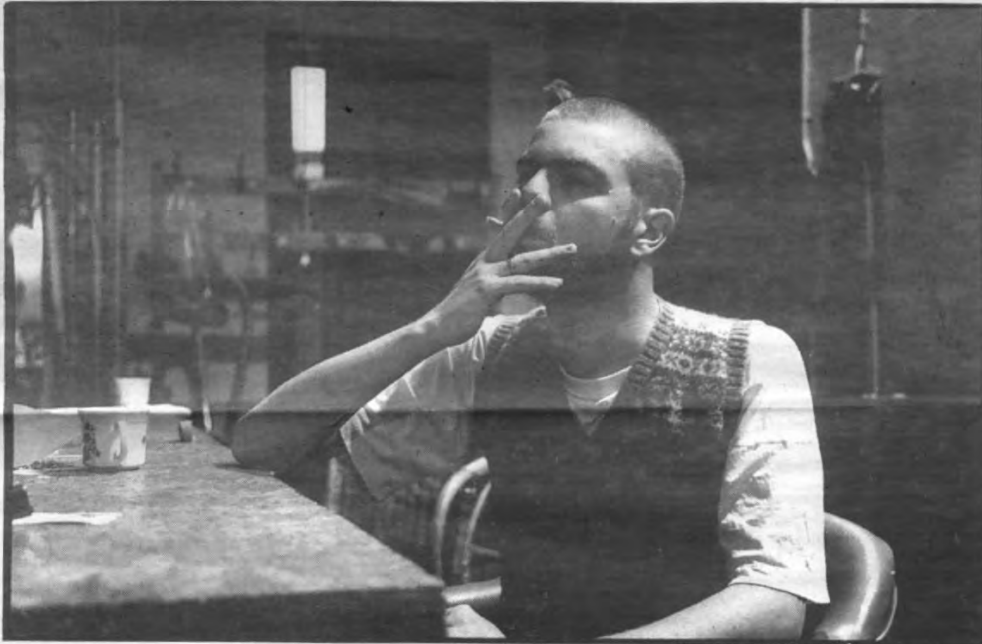
Olyslaeghers werkt met een groep onervaren acteurs. Zijn keuze had veel te maken met de openheid die deze mensen bezitten. "Het is volgens mij moeilijk om ervaren acteurs dit aan te doen. Het is echt

zwaar om overeind te blijven als voortdurend op alle mogelijke manieren op je ingebekt wordt. Dit merk ik nu ook tijdens de repetities."

Alles opgeteld lijkt het er dus op dat, ondanks de nogal evidente symboliek, het experiment van Olyslaeghers op zijn minst enkele vreemde effecten zal scoren. Of dit genoeg zal zijn om een publiek een uur lang te boeien en overeind te houden is nog de vraag. Een overijverige William 'Tell' Burroughs schoot per slot van rekening ook een dodelijke kogel door het hoofd van zijn lieve vrouw.

Kristien Michiels

'Een bron a well awel, muzak for peacekeepers' wordt opgevoerd op woensdag 16, donderdag 17 en vrijdag 18 oktober om 20.30 u in de Vlamingenstraat 83. Je kan erin voor 100/150 frank.

"Die schattige, kleine meisjes zijn 'k weet ni hou lief voor mij', zei de beklagde ter verklaring van zijn gedrag.

(foto Dirk Bernard)

Fototentoonstelling in Galerie Blix

Vredelievende beeldenstorm in Brussel

Ie Brussel eens met andere ogen wil bekijken, hoeft sinds kort niet meer naar de opticien, noch naar de nationale hoofdstad. Zij gaat beter haar licht opsteken op de tentoonstelling 'Statues de Bruxelles', een fotoreeks uit 1957 (!) van Julien Coulommier, die in de Galerie Blix getoond wordt.

'Statues de Bruxelles' verwijst niet alleen letterlijk naar het object van de foto's, met name bekende Brusselse beelden zoals 'Brabançonne' van Ch. Samuel of 'De verheerlijking van de kunsten' door Paul de Vigne. De beelden vormen immers maar een vage bron van inspiratie voor de genomen foto's. Bij de aanvang van het werk schrijft Coulommier namelijk dat "la ressemblance de ces images avec les statues de la ville de Bruxelles nous paraît accidentelle". De afbeeldingen zijn dus het resultaat van een persoonlijke en creatieve fotokunst. Dat maakt ook dat het werk van

Coulommier een heel hedendaagse indruk maakt.

De 'statues' doen ook ietwat surrealistisch aan. De sculpturen worden bijna nooit weergegeven zoals de doorsnee voorbijganger ze waarneemt. Zo wordt de beeldengroep aan de kongreskolom door Coulommier's kamera herleid tot de afbeelding van een gigantische leeuwenklauw met een vage vrouwenfiguur op de achtergrond. Ook is de ironie nooit veraf. Of het nu het achtersteven van een hond, de borsten of billen van een of andere heroïsche schone of de onderbuik van Vesalius betreft. Coulommier blijkt telkens de beelden op een bijna onherkenbare maar verrassende en grappige manier weer te geven.

Deze vorm van fotograferen heet 'subjectieve fotografie' en kwam tot ontwikkeling in de jaren vijftig. De stroming bouwde voort op de vooroorlogse avantgardistische fotografie. De kern ervan, de 'subjectieve fotografie', ligt in het expressief gebruik van opname- en dokatechnieken. Het is niet zozeer de menselijke waarneming, dan

wel het perspectief van de kamera zelf dat beoogd wordt.

Dit werk van Coulommier kwam op het eind van de jaren vijftig nogal anachronistisch over. Enkele critici stellen dat 'Statues de Bruxelles' gebaseerd is op een esthetika die in feite pas nu kan worden gemaakt. Het duurde dan ook tot de jaren tachtig voor Coulommier (1922) erkenning kreeg voor zijn werk. In 1987 werd de reeks 'Statues de Bruxelles' voor het eerst gepubliceerd, met teksten van de Belgische kunstenaar Marcel Broodthaers, die het surrealisme van de foto's nog meer in de verf zetten. Coulommier zelf kreeg in 1988 de Staatsprijs voor Beeldende Kunst van de Vlaamse Gemeenschap. Fotograferer wie fotograferer toekomt.

Nathalie Vernimme

Statues de Bruxelles loopt nog tot 30 november in de Blix-galerie in de Diestsestraat. De publikatie met teksten van Broodthaers is er in te kijken of te verkrijgen aan 600 frank. Uw ogen zullen nooit meer dezelfde zijn.

Moorden uit melancholie

et is nu alweer twintig jaar geleden dat de moeder van alle terroristen, Ulrike Meinhof van de Rote Armee Fraktion, zelfmoord pleegde in haar sel. Voor het Stuc was dat, samen met de jammere vaststelling dat het terrorisme ook vandaag nog altijd een 'brandend' aktueel tema is, voldoende aanleiding om rond dit onderwerp een heel gevarieerd filmaanbod samen te stellen: dokumetaires naast parodieën, de Verenigde Staten naast het Midden-Oosten, martelaars naast moordenaars.

Toch zijn al deze films op zowel een oppervlakkige als een meer diepgravende manier met elkaar verbonden. Er zijn verschillende films die op een andere manier hetzelfde verhaal vertellen; bijvoorbeeld dat van Ulrike Meinhof of dat van Patty Hearst. Als je goed kijkt, zie je ook dat ze vaak dezelfde vragen onderzoeken: de zoektocht naar hun politieke motieven legt soms een getormenteerde levensweg bloot, en vaak zijn ze bereid hun leven te geven, eerder dan de strijd op te geven. Voor hen is dat geen keuze, zo lijkt het. Ze zijn het verplicht aan zichzelf, want kapituleren zou verraad aan zichzelf betekenen.

Onschuld

In het midden van de jaren zeventig hield de Patty-Hearstzaga de Verenigde Staten in haar ban, op een manier waarmee we alleen de soap rond O.J. Simpson kunnen vergelijken. In 1974 wordt de negentienjarige Patricia Hearst ontvoerd door het 'Symbionese Liberation Army'. Zij is de kleindochter van de persmagnaat William Hearst (u weet wel, diegene op wiens levensverhaal Orson Welles zijn magnum opus 'Citizen Kane' baseerde) en als zodanig een uitgelezen symbool van hét systeem dat vernietigd moest worden. Zij werd zo doeltreffend geheerspoeld dat ze de kant van haar ontvoerders koos en actief meehielp met bankovervallen. Paul Schrader's 'Patty Hearst' is een heel expressivistische verfilming die vaak interessante ideeën opwerpt: Patty Hearst wordt door haar ontvoerders gevangen gehouden in een kast maar Schrader suggereert dat dit tegelijk een bevrijding is uit haar betuttelende en rigoreuze omgeving. Zij wordt gezien als een tabula rasa, in de zin dat haar persoonlijkheid nooit de kans gekregen heeft zich te ontwikkelen. Haar indoktrinatie was immers begonnen toen zij geboren was door haar ouders die haar gevangen hielden in een kode van dingen die ze niet mocht doen. Daarom was het mischien voor haar ontvoerders zo gemakkelijk om in twee maanden die eerste kode uit te wissen en te vervangen door hun eigen regels en meningen. Zij dacht dat ze nu in het echte leven was gestapt, maar in feite ruidde ze gewoon de ene schijnwerkelijkheid voor de andere.

Tandenborstel

Raymond Pettibon neemt hetzelfde verhaal te baat om in 'Citizen Tanya' zijn fantasie de vrije loop te laten. Het eerste deel van de titel alludeert op de al genoemde film van Welles, terwijl Tanya dan weer de naam is die Patty aannam en die haar identiteitswissel symboliseert na haar 'beking' tot het revolutionaire geloof. De film neemt parodiërende proporties aan door vele dingen door te trekken tot in het belachelijke. Als trouwe adepten van Castro zijn de ontvoerders tegen het privebezit; dat verklaart waarom ze er prat gaan op een gemeenschappelijke tandenborstel als protest tegen al die kapitalistische nietsnutten die elk hun eigen tandenborstel hebben. Ook je eigen lichaam bezit je niet: het behoort iedereen toe, of hoe het kommunisme kan leiden tot vrije seks. Zou Marx

dan toch niet zo saai geweest zijn als zijn boeken? En Pettibon amuseert zich nog meer de hersenspoeling is voor hem de aanleiding een stortvloed van schunnige beledigingen te deklameren; en dat ze hun ideale ernstig nemen maken ze duidelijk door een vuile en stinkende sok als hét symbool van het proletariaat aan de muur te hangen. Ze vereren het als een mystiek Mariabeeld door er wellustig aan te ruiken.

Dilemma

Timon Koulmasis's benadering is heel persoonlijk: 'Ulrike Meinhof' is een filmische brief gericht aan Meinhof's dochter. Hij maakt een tocht langs de plaatsen en mensen die een belangrijke rol hebben gespeeld in haar leven en wisselt dat af met krantenkoppen en archiefmateriaal. Hij vertelt chronologisch haar leven, en neemt ons

ven is een zoektocht om dat dilemma op te lossen. Het optreden van de autoriteiten tegen de studentenopstand van achttienstig drijft de spanning ten top. De gevoelige en idealistische Meinhof voelt de verantwoordelijkheid om de maatschappij ten goede te veranderen zo sterk aan, dat haar geweten haar dwingt de keuze te maken die ze jaren voor zich uit geschoven heeft. Ze verlaat man, kinderen en huis en verklaart dat ze zal blijven proberen de mensen te bevrijden uit het keurslijf van terreur en geweld, als het moet met geweld want het is beter kwaad te zijn dan triest. Terrorisme als gesublimeerde Schsnucht als het ware. Na het plegen van een aantal aanslagen duikt ze onder, er wordt haar een vluchtweg aange-

"Den bour let er geen gras over groeien."

Jezus Christus wordt trouwens gezien als een soort van oerkommunist die op een natuurlijke wijze high kon worden door de Hellige Geest in zijn lichaam binnen te laten. Zo ver zijn de mannen van het SLN nog niet gevorderd, dus compenseren ze dat door een overvloedig druggebruik. Een prachtige klimax wordt bereikt als de hele beweging, sensueel dansend, kollektief high wordt op de psychedelische tonen van een bezwerende, rauwe gitaar. Jesus is back, zijn naam is Jimi Hendrix.

Naast films van filmkorfeeën R.W. Fassbinder ('Die Dritte Generation') en Hal Hartley ('Simple Men'), zijn er onder andere ook nog twee dokufilms over Ulrike Meinhof, de medeleidster van de Rote Armee Fraktion.

'Stammheim. Baader-Meinhof vor Gericht' van Reinhard Hauf concentreert

spiraalvormig mee in het universum van Meinhof om uit te leggen hoe zij bij het gewapend verzet uitkwam. Eind jaren vijftig kwam de studente Ulrike Marie Meinhof voor het eerst in de publieke belangstelling als een van de spreekbuizen van de anti-raketenbetogingen. Ze verzet zich tegen de Duitse samenleving, omdat ze die eigenlijk als een voortzetting ziet van het nazisme; het enige grote verschil is, dat het antisemitisme vervangen is door antikommunisme. Al snel werd ze het centrum van de linkse kringen in Duitsland en als journaliste bekend in heel Duitsland. Tegelijk echter wordt ze een deel van de door haar zo sterk gewraakte samenleving: ze trouwt, krijgt een tweeling, koopt een huis; kortom, het perfecte gezin. Ulrike Meinhof is zich maar al te bewust van die levensgrote tegenstrijdigheid en lijdt er konstant onder; haar hele le-

boden, maar die weigert ze omdat er volgens haar geen verschil is tussen opgejaagd te worden door de politie en als fabrieksarbeider opgejut te worden door een ploegbaas.

Ze wordt opgepakt en pleegt zelfmoord in haar sel omdat toegeven verraad zou zijn. Want zoals ze zelf zegt "on fait parti du problème ou de la solution; entre les deux, il y a rien."

Benny Debruyne

Terrorismefilms in het Stuc vanaf maandag 14 oktober tot en met vrijdag 18 oktober. Voor verdere informatie, zie agenda.

MUZIEK

Pop in Wonderland

Sunshine Pilots

cultureel centrum

Leuven

Dinsdag 15 oktober om 20:00 u
Auditorium Minnepoort, Koning Albertlaan 52
Toegangsprijs: 450/405 frank; Reservatie: 016/222 113

BROODJE
't streepje

oude markt 19
LEUVEN

VAN 14 TOT 19 OKT '96
slechts één prijs

50 FR

voor een broodje
met beleg naar keuze

Het kunstzinnige kontrakt van Greenaway

Onder de kursustitel "Kijk-lust" stelt het Stuc onder andere "The Draughtman's Contract" van Peter Greenaway voor. De film illustreert binnen de cursus de beperkte waarneming van de camera en de toeschouwer. Maar de keuze voor een film van Greenaway speelt ook in op de aktualiteit in filmland. Het Britse heerschap brengt namelijk binnenkort een nieuwe film uit: "The Pillow Book", die in Cannes een bescheiden prijs in de wacht sleepte, en ook op het Filmfestival van Gent te zien is. Naar aanleiding van zijn acte de présence op het filmfestival wordt in Gent trouwens ook een kleine tentoonstelling rond Greenaway's schilderwerken georganiseerd.

Met 'The Draughtman's Contract' is Greenaway's internationale carrière eigenlijk pas goed van start gegaan. Greenaway werd opgeleid als kunstschilder, maar tijdens zijn opleiding raakte hij meer en meer gefascineerd door film. Na zijn studies vond hij werk als monteur van documentaires, in een staatsinstelling die de 'British way of life' portretteert aan de hand van films. In die tijd bleef hij ook productief als beeldend kunstenaar. Het was toen dat Greenaway de nodige inspiratie vond voor zijn eerste kortfilms. De werking van een creatieve geest binnen een bastion van 'order' en 'establishment' zorgt voor een artistiek gevoel dat zowel tweeslachtig als uniek is.

Systeempjes

Zijn eerste kortfilms vertonen vooral de invloed van de structuralistische experimentele undergroundfilm van de jaren zestig en zeventig. In deze kortfilms verwerkte Greenaway al zijn bezetenheid van systemen, statistieken en opsommingen, maar legde eveneens grote nadruk op de formele

aspecten. Naar de mode van de tijd vertellen de 'shorts' van Greenaway niet echt een verhaal. Zijn vroege werken vertonen een minimum aan inhoud, verbonden met een artistieke zelfstandigheid, waardoor je zou kunnen spreken van een 'modernistische houding'.

In 1980 slaat Greenaway met zijn film 'The Falls' een andere weg in. Deze prent markeert het einde van zijn modernistische en minimalistische periode. Greenaway kiest nu voor een meer compacte, post-modernistische stijl, gekenmerkt door intertekstualiteit en barokke elementen. Maar zijn obsessie voor systeempjes en opsommingen wordt er echter niet minder om.

Web

'The Draughtman's Contract' mag dan wel het begin zijn van Greenaway's bekring tot de verhalende sinema, toch blijft hij experimenteren met de elementen uit zijn vroegere werken. 'The Draughtman's Contract' oogt op het eerste gezicht als een klassieke 'whodunit'. In de zomer van 1694 bezoekt Mr. Neville, een ambitieuze tekenaar ('the draughtsman'), het landgoed van de landeigenaar Mr. Herbert in Compton Anstey in Wiltshire. Het is diens vrouw die Neville de opdracht geeft het landgoed van haar man vast te leggen in twaalf tekeningen. Mr. Neville is er van overtuigd dat hij 'de waarheid' kan tekenen door de werkelijkheid tot in de puntjes na te bootsen. Er wordt een kontrakt ondertekend: acht pond per tekening, logement en de vrijheid om zijn seksuele fantasieën te botvieren op Mrs. Herbert en haar dochter.

Kader

Met zijn eigengereide opvatting over zijn tekentalent zet hij het landgoed op papier. Daarbij maakt hij gebruik van een raster, waardoor hij alles in de juiste verhoudingen kan kopiëren. Zijn voorwaarde

is echter dat alles aan en rond het landgoed onaangeroerd moet blijven. Maar steeds weer wordt Neville gekonfronteerd met nietszeggende voorwerpen die opduiken in het kijkraster en die zijn composities verstoren. Als Neville na een tijdje vertrekt voor een andere opdracht wordt het lijk van Mr. Herbert gevonden in het water nabij het landgoed. De gasten beginnen elkaar van moord te verdenken. De tekeningen

zouden, als kopiëren van de werkelijkheid, helpen bij het oplossen van de moord. De verschillende, aanvankelijk onbeduidende, objecten die voorgesteld zijn in de tekeningen maken de meest uiteenlopende personen verdacht. Uiteindelijk wordt duidelijk dat Neville in een web van intriges is terechtgekomen.

Getuige

Met deze film bewees Greenaway dat hij zijn eik ook kwijt kon in een film met een narratieve structuur. De relatie met de traditionele landschapschilderkunst is duidelijk.

volg op p. 11

Alma laat studenten ritselen.

Ik pluk a bloemkolen als gij mijn patatten komt stieken.
(foto Jan Frans Lemmens)

Uit een vergelijking tussen de openingsweek van dit jaar met die van vorig jaar komen merkwaardige cijfers naar voren. Blijkbaar is de nieuwe Alma 1 heel populair bij de studenten, en is nog niet algemeen bekend dat Alma 2 terug open is. Alma 1 verkocht de afgelopen week zestig procent meer maaltijden dan tijdens dezelfde week vorig jaar. Deze massale verhoging ging vooral ten koste van Alma 2 (-32 procent), het Pauscollege (-19 procent) en van de Sedes (-10 procent). Ondertussen probeert de Almadirektie haar klanten beter te spreiden over de verschillende restaurants. De zogenaamde 'ritselkaart' is een eerste, opvallende maatregel in die richting.

Enige relativering van deze cijfers is wel nodig: vorig jaar was Alma 2 in het weekend geopend en dit jaar heeft Alma 1 deze taak overgenomen. Verder leek Alma 2 de eerste dag van het academiejaar nog een beetje een bouwverf, en dat kan eventuele klanten hebben afgeschrikt. Voor het Pauscollege en de Sedes worden er verklaringen gezocht in de lijn van een eventueel bestaande drempelvrees.

Het is daarom niet verwonderlijk dat in de Alma's 1 en 2 tegenwoordig affiches hangen met het opschrift "Alma-Pauscollege zoekt hongerige studenten". Een andere oplossing is Alma's ritselkaart. Het systeem is doodeenvoudig: voor elke maaltijd op maandag-, dinsdag-, woensdag- en donderdagavond na 17.00 u in een van de vier bovengenoemde restaurants krijg je een stempeltje op je ritselkaart. Heb je in elk van de vier restaurants een maaltijd verorberd, dan krijg je in een van de vier een gratis dessert. Als je echter een volle kaart, dus drie keer vier stempels, spaart, krijg je een gratis hoofdschotel of een kortingbon van honderd frank bij aankoop van een boek in Acco.

De ritselkaart moet de studenten die niet vertrouwd zijn met de kleinere Almafilialen in het centrum hun drempelvrees doen overwinnen. Op deze manier moet er op langere termijn een meer evenwichtige verdeling van het klantenbestand over de verschillende Alma's tot stand komen.

Axel Aerden

berichten

Geëngageerde studenten

Kringraad is het deel van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie dat onderwijs en kringcoördinatie onder zijn bevoegdheid heeft. Kringraad vertegenwoordigt de Leuvense universiteitstudenten in een aantal universitaire en andere organen. Voor die vertegenwoordiging zoekt Kringraad nog een aantal geëngageerde studenten, die op vrijdag 18 oktober verkozen zullen worden:

- Nog één vertegenwoordiger voor de Vereniging van Vlaamse Studenten, de Vlaamse studentenkoepel.

- Nog één kandidaat voor de functie van internationaal vertegenwoordiger, die Kringraad moet vertegenwoordigen op de raad voor internationale relaties van de KU Leuven en Mosaic, een Europese studentenkoepel.

- Nog één vertegenwoordiger, uit de groep biomedische wetenschappen, voor de academische raad, het hoogste beleidsorgaan van de universiteit.

- Nog drie vertegenwoordigers voor de onderwijswaard, adviesorgaan van de academische raad in onderwijsaangelegenheden: één uit de groep humane wetenschappen (A), één uit de groep biomedische en één uit de groep eksakte wetenschappen. De vergadering van vrijdag 4 oktober heeft beslist dat ook een vertegenwoordiger uit Humane B kan gekozen worden op vrijdag 11 oktober als geen kandidaten uit Humane A (de faculteiten Letteren en Godgeleerdheid en het hoger instituut voor Wijsbegeerte) opdagen. Op de vergaderingen van

de onderwijsraad hebben de studenten vaak een grote inbreng, en het is dan ook echt belangrijk dat we mensen vinden die er hun medestudenten willen vertegenwoordigen.

- Drie vertegenwoordigers voor de sekte aggregatie van het Akademisch Vormingsinstituut voor Leraren, het beleidsorgaan van de lerarenopleiding: één uit de groep eksakte wetenschappen, één uit de groep humane wetenschappen en één uit de groep biomedische wetenschappen.

- Een verantwoordelijke voor het beleid rond informatietechnologie. Beide burelen zetelen in de PC-klassencommissie, die eigenlijk hét overlegorgaan is tussen studenten en de academische overheid in Internetaangelegenheden, en in de werkgroep informatieleveransiers van de Campus Wide Information System-kommissie. Ze zijn ook verantwoordelijk voor de contacten met Ulyssis.

Voor al deze functies moeten kandidaturen met motivatie en CV binnen zijn op het kantoor van Kringraad op woensdag 16 oktober vóór 18.00 u. De kandidaten worden verwacht op de vergadering van vrijdag 18 oktober om 19.00 u in MTC 00.16.

Deze vakatures zijn geen formaliteit. We zoeken echt nog mensen voor al deze openstaande functies. Aarzel dus niet om contact met ons op te nemen als je vragen hebt of geïnteresseerd bent. Je kan elke inlichting krijgen op het kantoor van Kringraad, 's Meiersstraat 5 te Leuven, tel. 22.31.09, KU Leuven 37.89, fax 22.01.03, Kringraad@hagar.arts.kuleuven.ac.be.

een narratieve structuur. De relatie met de traditionele landschapschilderkunst is duidelijk en er wordt dan ook dankbaar gebruik gemaakt van de schilderijtechnische konventies. De renaissancistische drang van Greenaway om alles harmonisch en symmetrisch in beeld te brengen vindt men terug in de composities van zowel de tekeningen als de filmbeelden. Dat komt bijvoorbeeld sterk tot uiting in de bewegingsloosheid van de kamera. "De film gaat over schilderen", zegt Greenaway, "en omdat schilderijen niet bewegen, beweegt ook de kamera niet."

Ook de kadering speelt in de film een grote rol. Het raster van de tekenaar duidt daar bijvoorbeeld op. Men zou die kunnen zien als de voorloper van de kamera die ons, de toeschouwers, een korrek beeld geeft van de werkelijkheid. Het is echter ook zo dat door het kader een aanzienlijk deel van die werkelijkheid wegvalt. De toeschouwer is gebonden aan de blik van de tekenaar door het raster, maar ook aan de kamerablik. In die zin is de kamera des tekenaars gelijke: hij registreert de werkelijkheid. Het publiek is dus slechts getuige van wat zich binnen het kader afspeelt. Naar de rest kan men enkel gissen.

Clair obscur

Naast het spel met deze formele elementen zal de oplettende toeschouwer reeds in het begin van de film duidelijke referenties opmerken naar het 'clair obscur' van een de la Tour en een Caravaggio. Een niet te vermijden invloed is natuurlijk ook de Engelse landschapschilderkunst. Dat Greenaway zeer bedreven is in zijn zoektocht naar pakkende beelden blijkt uit zijn hele langspeeloeuvre, waarop ook de pre-rafaelieten, Vermeer en de Italiaanse renaissanceschilderkunst van invloed zijn. Maar er wordt ook op een andere manier gebruik gemaakt van kunsthistorische gegevens. Zo wordt er in de film een mysterieus tablo voorgesteld. Neville stelt aan de hand van het werk een aantal vragen, en vat daarvoor eigenlijk al de ontwikkeling van de film samen. Het schilderij wordt bij elke vraagstelling van Neville visueel door de kamera ontleed. Weer dringt de kamera zich op. Ze laat ons enkel de fragmenten zien die de sineast ons wil laten zien. We zijn niet vrij om zelf een overzicht te maken van het tablo.

Verstrooiing

The Draughtsman's Contract' is dus niet zomaar een mooi ogend kostuumdrama. Er steekt veel meer achter. Te veel om van deze, laten we even nederig zijn, 'hoogst intellectuele' film alle inspiratiebronnen te achterhalen. Aanvankelijk had Greenaway nog veel meer kwijtgewild in deze film. De oorspronkelijke duur bedroeg zowat drieënhalve uur. Enkele personages waren nog verder uitgewerkt en droegen meer bij tot de verhaalstructuur. Zo is er bijvoorbeeld het levende standbeeld dat steeds weer opduikt en waarvoor de kijker geen duidelijke verklaring krijgt, nu is het niet meer dan een detail dat verstrooiing brengt. In de originele versie zou het standbeeld nog een familie gehad hebben en een veel prominentere rol hebben gespeeld. Het was uitgewerkt in de traditie van het Shakespeariaanse teater, als een personage dat het ingetogen drama iets luchtigs geeft. Greenaway denkt er wel aan om ooit eens de volledige versie van de film te tonen maar de man heeft zoveel projecten op stapel staan dat hij hiermee nog wel even zal wachten.

Bart Mollé

Het lichaam is een kunstwerk

Terwijl u dit leest neemt de nieuwste film van Greenaway zijn aanloop naar de bioskoopzalen. 'The Pillow Book' is dit keer niet gesitueerd in Europa maar in Japan en draait volledig rond kalligrafie. In het Kyoto van de jaren zeventig viert een bekende kalligraaf de verjaardag van zijn dochter Nagiko door delicaat zijn wensen op haar gezicht te schrijven. Met veel ontroering herinnert de inmiddels volwassen vrouw zich deze gebeurtenis. Ze gaat op zoek naar de ideale kalligraaf-minnaar. Deze zou dan haar hele lichaam kunnen beschrijven. Ze ontmoet Jerome (rol van 'Shallow Grave'-en 'Trainspotting'-akteur Ewan McGregor), een vertaler Engels in Hong Kong. Deze weet haar er echter van te overtuigen om haar papier te worden in plaats van haar pen. Alle geschriften die Nagiko op hem schrijft zal ze naar een uitgever brengen. Alles gaat goed, tot op het moment dat de jaloezie roet in het eten gooit. Nagiko is jaloers op de uitgever, Jerome op de andere mannen die Nagiko bepent. Om Nagiko weer voor zich te winnen ontsneert Jerome een schijnzelfmoord die uiteindelijk toch zijn dood zal worden. Tijdens haar rouwproces schrijft Nagiko nog een laatste gedicht op Jerome alvorens hem te begraven. De uitgever graaft echter het lichaam op om ook deze tekst uit te geven. Nagiko blijft aanvankelijk gekalligraferde mannen

sturen naar de uitgever, maar met de laatste uit de rij, een sunoworstelaar, neemt ze wraak op de uitgever.

Weer eens draait alles bij Greenaway rond dood en erotiek. Terwijl het lichaam in 'The Cook, the Thief his Wife and her Lover' uiteindelijk als voedsel eindigt wordt het in 'The Pillow Book' een boek. Na de schilderkunst, de architectuur, literatuur en het teater getackled te hebben geeft Greenaway zich dus nu over aan de kalligrafie. "Als het waar is dat in het Westen het beeld altijd het laatste woord heeft, geldt dit dan ook voor het Oosten waar het woord, zeker in het Japans, al een beeld is?", vraagt Greenaway zich af, en zo past deze laatste creatie zeker in zijn eigen traditie van visueel beladen sine ma. De velen die van 'Prospero's Books' genoten hebben zullen enkele gegevens herkennen. Zo is er weer sprake van verschillende boeken. Enkel met dat verschil, dat de boeken nu lichamen zijn. Verder speelt hier natuurlijk weer de bevrediging van Greenaway's drang naar lijstjes. Het zijn deze categorisaties die ordening brengen in de films van Greenaway. De boeken in 'Prospero's Books', getallen in 'Drowning by Numbers', de tekeningen van Neville in 'The Draughtsman's Contract'.

(bmr)

Gedaan met muntstukken die van de toog rollen. Betaal uw pintje met uw kaart.

Proton is de nieuwe elektronische portemonnee. Een chipkaart waarmee u al uw kleine uitgaven kunt betalen, zonder één frank verrichtingskosten. Overal waar u de Proton-zelfklever ziet, wordt ze aanvaard: bij handelaars, drankautomaten, parkings, het openbaar vervoer, publieke telefoons... Is uw Protonkaart leeg, dan kunt u ze gewoon opladen aan elke geldautomaat. Dus geen problemen meer met kleingeld: supersnel betaalt u altijd juist gepast. Uw Protonkaart ligt klaar bij uw bank.

Proton. De kaart voor kleine uitgaven.

Vraag ze bij uw bank.

Peter Greenaway 'The Draughtsman's Contract' en 'Der Landvermesser' van Philippe Van Damme, maandag 21 oktober 22.30 in het Stuc. 100/150 fr. Tentoonstelling 'The Tyranny of the Frame' van Peter Greenaway in Galerij Fortlaan 17, Fortlaan 17, 9000 Gent, tot 27 oktober.

CITISTUDENT PACK

STUDENT, GUN JEZELF DE BESTE KAARTEN EN VOEL JE THUIS... OVERAL TER WERELD.

Je bent student, je hebt een eigen kijk op de wereld en je wil waar voor je geld. Je vindt dat het tijd wordt voor een bank die je werkelijk biedt waar je recht op hebt. Je laat je niet verleiden door een kleurige sporttas of cybertoestanden, maar je eist **keiharde feiten**. Het CitiStudent Pack maakt feiten pas echt hard. Je eigen leefwereld gaat voor je open met deze 2 gratis kaarten;

Citicard én Citibank Visa.

SPECIAAL VOOR JOU HEEFT CITIBANK DIT ONWEERSTAANBAAR GRATIS AANBOD:

- + Je eigen Citibank VISA-kaart met een kredietopening van 30.000 BF.*
- + En met je eigen CitiStudent Rekening ook je eigen Citicard.*
 - Daarmee haal je cash af bij elke Bancontact / Mister Cash-automaat om de hoek.
 - Maar ook in de rest van de wereld bij de vele andere geldautomaten zoals MasterCard / Cirrus (ca. 150.000 automatische loketten in 63 landen), Servired (ca. 4.000 automaten in Spanje) en NYCE (USA).
- + Een kredietopening van maar liefst 10.000 Bf (of meer mits bijkomende voorwaarden).*
- + Eurocheques.

- + Dagvalutering.
- + 2% intrest die je iedere maand wordt uitgekeerd.**
- + Maandelijks een gedetailleerd rekeninguittreksel.
- + Gepersonaliseerd telefoonbankieren met CitiPhone op het nummer:

02/626 50 50

- + Home Banking met je PC vanuit je luie zetel.
- + Geen beheerskosten en transactiekosten.
- + 24/24 uur, alle dagen van de week.
- + Overal ter wereld en in je eigen taal.

Bij Citibank krijg je wel een volwassen service, vanaf de allereerste dag. En voorwaarden die je een rijker studentenleven bezorgen. Gun daarom jezelf de beste kaarten, en... haal als de bliksem, je eigen CitiStudent Pack in je dichtstbijzijnde Citibank-agentschap:

**CitiStudent Pack
CITIBANK
Bondgenotenlaan 46/48
3000 Leuven**

* Onder voorbehoud van aanvaarding.
** Tarief op 01.10.'96.

"Het is wetenschappelijk bewezen dat je kan leven van frieten alleen"

Ve liepen in Leuven. Ze waren met velen; kwamen van nergens, gingen nergens naar toe. Vanop de terrassen, in de kursusdiensten bekeken ze studenten en hun drukke gedoe. Ze lopen met hun hoofd in de hoge wolken, ze voelen zich volwassene en alternatief. En plots roept een rektor: daar loopt een fanfare, een nieuwe fanfare met hopen talent. Maar waar is het geld om hen te laten studeren, deze fanfare is veel te groot. Veto stufte eens tussen de instrumenten van de nieuwe fanfare en vond er wel een paar de moeite waard, met name Inge, Stefan, Sarah en Francesco. Na de proefexamens zal je kunnen lezen hoe we hen bijstemmen en vlak voor de examens verslaan wij hun symfonische apotheose.

Ten huize 'De Valk' heerst een gezellige drukte. Verwilderde tweedekanners, nog in de roes van hun recente overwinning, verbieden dat er verboden wordt. Laatstjaars moeten van de korte tijd die hen hier nog rest, naarstig gebruik maken om een schoon-papa-notaris te vinden in wiens nestje zij kunnen bouwen. Toch is er meer te zien: op zoek naar hun weg tussen het oudere vee tasten de verdwaalde blikken der eerstejaars de valva's af, hopend op wat duidelijkheid. Hun darmen grommelen: waar is de Alma? We vroegen het aan Inge, eerste kan Rechten: «De Alma? Die is aan het park.»

Tenen

Inge besliste op de valreep om Rechten te studeren. De richting houdt vele mogelijkheden open en zelfs de lessen vallen mee.

Veto: Hoe was de beruchte 'eerste week'?
Inge: «Ik voelde me vooral onwennig in die grote aula's. Het is trouwens heel moeilijk om in die grote groepen contact te zoeken, de mensen lijken zo oppervlakkig. Daarenboven lopen velen hier rond met de air van 'ik ben student'. Dat vind ik spijtig

aan dat tipisch 'Leuvense': je komt hier slechts in contact met een beperkte laag van de bevolking. Ze zijn hier ook vlug op hun tenen getrapt: ik deed iemand anders' fiets op slot en ze stuurden de politie al op me af.»

Veto: Al heimwee?
Inge: «Niet echt. Ik voel me er wel goed bij om eindelijk eens zelfstandig te zijn. Natuurlijk mis ik moeders potje eten wel. Die 'speciale' en 'eksotische' maaltijden in de Alma zijn complete misbaksels. Kunnen ze niet normaal koken?»

Veto: Wat denk je dit jaar te presteren?
Inge: «Ik ga er flink tegen aan, doe zeker mee aan de proefexamens en wil evenwicht houden tussen mijn studies en vrije tijd. Ik laat me zeker niet verleiden door die bende bierfanaten. Ook het dopen is niks voor mij. Ik plaats trouwens mijn vraagtekens bij die derde lic'ers in Rechten met een bierton aan hun lijf. Zijn die niet nog meer nog meer schacht dan ikzelf? Ik blijf gewoon mezelf.»

De hogescholen in Leuven vertoeven vaak in de schaduw van de KU Leuven. Niettemin vullen heel wat boeiende mensen uit deze richtingen de studentengemeenschap aan. Stefan en Sarah waagden zich dit jaar respectievelijk aan Sociale Hogeschool en Sociale Readaptiewetenschappen.

Fabriek

Veto: Waarom kozen jullie voor deze studie?
Stefan: «Ik interesseer mij voor mensen. Als maatschappelijk assistent kan je als individu meewerken aan een betere gemeenschap. Ik hou niet zo van dat abstracte theoretiseer over 'massa' en 'volk'; de gewone mensen hebben daar niets aan. Ik zie het allemaal veel concreter. Ook vind ik de sfeer in de hogeschool opperbest: de lessen zijn veel persoonlijker en de studenten hebben er de eerste weken niet zo veel moeilijkheden. Dat is niet zo aan de universiteit. Die lijkt soms één grote fabriek.»

Sarah: «De hogeschool bood me ook de mogelijkheid om te ontsnappen aan de massageest waarin veel studenten van de

KU Leuven leven. Zodra ze in Leuven zijn, gaan ze in een keurslijf lopen onder druk van groepskodes en opdringerige fakulteiten. De reden waarom ik niet voor Pol en Soc koos, was omdat de politieke codes en bureaucratie er worden ingelepeld. Ik heb geen grote idealen maar concrete doelen. Dat is misschien waarom het studentengagement op zo'n laag pitje staat. Die mensen weten precies niet wat ze studeren.»

Veto: Valt er veel te blokken op de hogeschool?
Stefan: «Ja, ik zal eraan moeten beginnen, want ik kom nogal traag op gang. We zijn hier verplicht om naar de les te gaan. Dat tempert mijn brosnegingen. Mijn hobby's ga ik reduceren. Ik heb hier trouwens al vanalles geprobeerd, niets stond mij aan. Misschien moet ik minder tijd spenderen aan eten. Het is wetenschappelijk bewezen dat je kan leven van frieten alleen. Je mag toch drie keer frieten opscheppen in de Alma?»

Het dreigende studenteninkrimpingsgevaar heeft niet kunnen beletten dat de wandelingen van Medica weer groen zien van dat jonge 'wittejassenvolk'. We pikten er Francesco uit, een voorbeeldige eerstekanner die zich genesteld heeft in het gezellige en 'stichtelijke' Justus Lipsius College, een studentenpeda.

Francesco: «Om maar met de deur in huis te vallen, ik ben gekant tegen numerus clausus. Dat is niet goed, kijk maar naar al die Nederlanders die hier zitten. Ik begrijp wel dat men dient te selecteren. Maar daarvoor dienen de examens op het einde van het eerste jaar. Een ingangsexamen sluit bepaalde sociale lagen uit, ontnemt hen een boel kansen om later aan de bak te komen. Het is een reactie van rijke dokters die hun imperium bedreigd zien.»

«We moesten vorige week een proef-

examen ondergaan dat later als prototipe zal gelden voor het definitieve ingangsexamen. De grote lijnen waren gericht op inzicht. Om te slagen was toch een te grote voorkennis vereist, bijvoorbeeld voor biologie.»

Veto: Vind je het geen ontmoedigend idee dat je voor zeven jaar aan je studies vastgekluiserd zit?
Francesco: «Nee, dat hoort bij mijn opleiding. Wij zullen later grote verantwoordelijkheden te dragen hebben. Ik ben mijn studies begonnen vanuit een puur wetenschappelijk standpunt. Ik wil later aan research doen; ik beschouw het als mijn manier om een steentje bij te dragen aan de wereld. Het vele werk wordt trouwens vaak overschat. In plaats van te klagen kan je er beter snel aan beginnen. De boeken vorderen dan sneller dan je denkt.»

Leeuwenkuil

Veto: Geen tijd voor ontspanning?

Francesco: «Ja zeker, maar ik schuim de fakbars niet af. Ik leef op peda, samen met vele anderen. Dit bevalt me enorm. Ik ben nooit alleen en het is eenvoudig om toenaadering te zoeken tot medestudenten. We hebben ook veel steun aan elkaar op studievak. Ik sta er in de leeuwenkuil niet alleen voor.»

Veto: Op zoek naar een gepast lief?

Francesco: «Geen tijd voor. Trouwens mijn lief zit in Italië; en als Italiaan zou ik er de lezers op attent willen maken dat het 'voedsel' van de Pizza-hut niks gemeen heeft met pizza's zoals mijn grootvader ze bereidde.»

Eerstekanners worden dus niet restloos opgeslopt in hun schachtenbestaan. Toch ervaren vele nieuwkomers de eerste weken als onwennig, onaangenaam zelfs. Maar groentjes aller landen, wanhoop niet. Hier komen de tips van je lotgenoten: «Leve de zesi!» (Stefan), «Blijf uit het zwembad om vier uur, dan is er immers veel te veel volk» (Sarah), «Haal geen broodje krab bij Tartarinnen, er zit te veel mayonaise tussen» (Inge), «Stuur eens een kaartje naar jezelf.» (Francesco).

Bart De Schrijver

Hans Declercq

INDIGESTION DAY

DE DAG DAT ALMA INTERGALACTISCH DOORBRAK

kruiswoord

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal — 1 Teken dat het lezen vergemakkelijkt — Wereldberoemd voetballer
2 Muzieknoot — Mislukken 3 Getal — Vorm van tuberculose 4 Nederige onderwerpenheid — Astronomische eenheid 5 Kleur — In orde 6 Titanium — Vogel 7 Muzieknoot — Onzin, zottenklap 8 Vervult met weerzin, geeft aanstoot — Recipiënt 9 Enig — Pers. vnv. 10 Gevuld, vol — Snelle gang van het paard.

Vertikaal — 1 Schrede, stap — Vervelende gewoonte 2 Mansnaam — Europese rivier 3 Uitwerking, gevolg — Drank 4 Familienaam — Valse gelofte 5 Insect — Zeezoogdier 6 Sprookjeswezen — Loot 7 Plotseling — Familienaam 8 Bijbelse naam — Boei 9 Aziatische rivier — Hoofbestanddeel van de chromosomen 10 Gezant van God — Klein rond teken.

Door Filip De Keukeleere

Het gaat om wat link of recht is

Wilt u ook eens "Othello" inkijken, ga naar de wetswinkel. Wilt u ook eens scherp gewette messen, zodat u eindelijk eens in de mode bent en naar Michel zijn feestjes kunt gaan, één adres: de wetswinkel.

Wen aantal rechtstudenten van de KU Leuven doen hun duit in het zakje voor een democratische rechtsbedeling. De wetswinkel Leuven is een vzw die, "uitgaande van de bescherming van het recht op wonen, wil meewerken aan een rechtsbedeling met een lage drempel", zoals haar mensen zelf zeggen.

De wetswinkel geeft namelijk gratis juridisch advies over allerhande huurproblemen. Zowel verhuurders als huurders kunnen er terecht, en dus ook de gedupeerde student in spe. Moet een studentencontract geregistreerd worden? Welke kosten en lasten mogen aan de student aangerekend worden, en op welke manier kan dit gebeuren? Wie moet de herstellingswerken (lekkende kranen, kapotte wc, uw tl-lampje dat de geest gegeven heeft) betalen? Mag de student zijn kot doorverhuren aan een Erasmus-student? Waarvoor mag de waarborg gebruikt worden? Een eenvoudige en goedkope procedure voor de vrederechter kan hier vaak een oplossing bieden. De kotbaas is zijn studenten beu en verkoopt het studentenhuus in de loop van het academiejaar. Mag de nieuwe eigenaar u vriendelijk verzoeken op te hoepelen? Dit zijn allemaal vragen waarop de wetswinkel een antwoord tracht te formuleren, gratis en voor niks.

Leest

De wetswinkel Leuven wordt bemand door vrijwilligers, bijna zonder uitzondering licentiestudenten uit de rechten. Alvorens

zij zich kunnen storten in het verlenen van adviezen, moeten ze een cursus volgen die door ervaren of afgestudeerde wetswinkeliers uitgewerkt werd. Bovendien is er een test verbonden aan het einde van de cursus. Ook het professorenkorps, in het bijzonder professor Herbots, verleent zijn praktische en geestelijke medewerking.

In de jaren zeventig ontstond een beweging die een preventief en op democratische leest geschoeid rechtshulpstelsysteem wilde uitbouwen, buiten het bestaande rechtsbedelingsstelsysteem (advokatuur en dergelijke) om. Dit idee werd in Leuven in 1978 gekoncretiseerd door de oprichting van de vzw de Wetswinkel. De bedoeling was, door middel van gratis juridisch advies en juridische publikaties, de mensen op de hoogte te brengen van hun rechten. Er ontstond een heuse wetswinkelbeweging die het opnam voor minderbegeerde rechtzoekenden. In de jaren tachtig werden de wetswinkels verplicht hun advies te beperken tot bepaalde doelgroepen of bepaalde juridische probleemgebieden. De wetswinkel van Leuven heeft toen besloten zich alleen nog toe te spitsen op advies in verband met huurproblemen.

Verscheidene factoren speelden daarin een rol. Ten eerste bleek een globaal juridisch advies te hoog gegrepen voor de vrijwilligers die meestal studenten in de Rechten waren, en dus (nog) niet bekend waren met alle gebieden van het recht. Bovendien was het recht ondertussen veel uitgebreider en ingewikkelder geworden, zodat specialisatie aangewezen was, wilde men hierin niet verdinken. De 'reglementitis' van de overheid is overigens een van de gekende

struikelblokken in onze democratie.

Voorts waren er ondertussen ook allerlei andere rechtshulpinstanties ontstaan, die zich bezighielden met meer gespecialiseerde gebieden van het recht: konsumentenorganisaties, zelfhulpgroepen voor echtgeschiedenen, slachtofferhulporganisaties,.... Ook de advokatuur zelf bleef niet stilzitten en probeerde de drempel te verlagen door allerlei initiatieven, zoals bijvoorbeeld het prodeosysteem, het 'centrum voor rechts-

hulp', en de duizendfrankcampagne voor eenmalig advies. Sommige wetswinkels gingen samenwerken met en/of wijzigden hun naam in huurdersbonden. Ze begonnen te werken op basis van lidgeld, waardoor ze als drukkingsgroep ijverden voor een betere bescherming van de huurders. De wetswinkel Leuven heeft zich echter kunnen handhaven als een echte wetswinkel, die volledig gratis advies verschaft.

Drempel

In de jaren negentig werd de wetswinkel Leuven verschillende keren aangezocht om mee te werken aan de oprichting van een huurdersbond voor Vlaams-Brabant. Maar de samenwerking is niet doorgegaan, omdat de wetswinkel Leuven meende dat beide partijen fundamenteel verschillen in hun opvattingen over organisatie en ideologische onderbouw van de rechtshulp die ze verschaften. De huurdersbond geeft inderdaad enkel advies aan huurders. De wetswinkel wilde het advies aan de verhuurders niet uitsluiten omdat zij ervan uitgaat dat korrekte en volledige informatie aan beide partijen ook ten goede komt aan de huurders. Bovendien wou de wetswinkel absoluut niet raken aan het idee gratis adviezen te verstrekken. Volgens de vzw kan het immers niet dat je moet betalen, louter om je rechten te kennen. Tot slot meende ze dat een onafhankelijke positie de beste waarborg bood om een breed publiek op democratische en dus eerlijke wijze hulp te bieden.

Peter Maertens

De wetswinkel Leuven is te bereiken tijdens de permanenties: elke woensdagavond van 18.00 u tot 21.00 u in de Brouwersstraat 34 en, in samenwerking met de stad Leuven, elke donderdagavond van 18.00 u tot 20.00 u in de Boekhandelsstraat 9, op de Dienst Huusvesting van de Stad Leuven. De wetswinkel is ook telefonisch te bereiken op woensdagavond tussen 18.00 u en 21.00 u op 23.95.18. Tenslotte worden er ook schriftelijke adviezen verstrekt via het adres van het hoofdkwartier: Brouwersstraat 34 te Leuven. Rechtstudenten die deel wensen uit te maken van de vrijwilligerswerking kunnen best contact opnemen met de voorzitter, Karen Mathys of via het bovengemeld telefoonnummer of adres.

Workshops te kust en te keur

Ook dit jaar organiseert de Kultuurcommissie van de KU Leuven een kultuurdag, waar de resultaten van enkele weken/maanden noeste arbeid gepresenteerd worden. De eerste workshops beginnen deze week, dus rep je als je wil buikdansen, harmonika spelen of akteren.

- Solo-Salsa met de Cubaanse Darma Avalos Llerna, org. Kultuurcoördinatie: donderdag van 20 tot 22 u in de zalen van het Arenberginstituut. Voor 1.400 frank openbaart het befaamde 'pelvis'-ritme al zijn geheimen. Er zijn voorlopig nog maar drie cursisten ingeschreven, dus er is nog plaats zat. Info en inschrijvingen bij Pangaea, 32.33.96.
 - De workshop Karipayatt (Indische traditionele gevechtskunst) is reeds volgeboekt; nadere toelichting is dus overbodig, we zullen het wel allemaal — hopelijk niet aan den lijve — mogen meemaken op 4 december, wanneer Leuven ongetwijfeld overspoeld zal worden door nieuwe specialisten in deze aloude gevechtstechniek.
 - Tingeltangelaars met pianistische ambities kunnen de 'Masterclass' piano met André De Groot volgen, 2 of 3 sessies voor 1.500 frank vanaf 18 november. Inschrijven bij Kultuurcoördinatie, Oude Markt 13, 32.41.40.
 - Bart Demuyt zoekt vrouwen (mét stem en enige zangervaring) om gregoriaanse en meerstemmige versetten uit de 17e eeuw in te studeren en uit te voeren. Voor 1.000 frank kan je hem vanaf 20 november verbaal van jette geven. Info en inschrijven bij Kultuurcoördinatie, 32.41.40.
 - Als het gekingel van de beiaard je wel kan bekoren, ben je misschien de geknipte figuur om vanaf 15 oktober een gratis lessenreeks te volgen op een oefenbeiaard (de witte van de Beatles in pijpversie?). Info en inschrijvingen bij Kultuurcoördinatie, 32.41.40.
 - 'Het fenomeen strip' is geen cursus voor illegale animeermeisjes, maar een heuse historische lessenreeks over het stripverhaal. Pascal Lefevre licht toe en onthult het fenomeen. Vanaf 5 november, 20 u in het MSL, info en inschrijvingen bij Kultuurcoördinatie, 32.41.40.
 - Studenten die graag toneel spelen en zich afvragen hoe je al die perfecte volzinnen geloofwaardig uit je strot krijgt, bieden zich vanaf 17 oktober aan bij regisseur Gert Terny. Negen lessen terzake kosten 850 frank, inschrijven en info krijg je bij Kampustoneel, Naamsestr. 80, 32.43.75 of bij Chris Wellekens, 25.55.85.
 - Tot slot is er de cursus harmonika met Ludo Beckers, georganiseerd door Wina. Beginners, eventueel ook gevorderden leren technieken als tongblok, overblow enzovoort. Je moet zelf wel een mondharmonika van het bluesharptype in C meebrengen. De lessen kosten 400 frank, en zijn gestart op 10 oktober in lokaal 2005 aan de Celestijnenlaan. Inschrijven bij Bert Vander Meerren, Naamsesteenweg 100, 22.21.39.
- Volgende week volgt de voorstelling van de overige cursussen, die starten in november. Algemene info bij Katrin van Kultuurraad, 23.67.73, en Klaartje Proemans van Kultuurcommissie, 32.41.40. Voor de watersporters zit alle informatie ook op Internet: <http://www.ku.leuven.ac.be/admin/rd/nivzcc-koo.htm>.

(ab)

"Kom op vrijdagmiddag naar de 's Meiersstraat 5. U zal daar iets interessants vinden."
"M.D. tot A. & E. op de spaghetti-avond van Veto."
Veto: brengt mensen tezamen.

zoekertjes

√ Woensdagnacht rond 01.15 u was er in de Naamestraat een vrouwelijke fietser met krullend haar, die een rode sweater met kap droeg. Deze schoonheid moest wegens de werken in de Naamestraat van haar fiets, waarna ze traag de straat naar boven opreed. Deze vrouwelijke persoon wordt op donderdag 17 oktober om 00.30 u in de Rumba verwacht voor de Dance Dog Party.

√ Sven Benne, maak je bekend! Leuven is zo leeg zonder jou; we moeten nog eens afspreken. Tes préférés.

√ "Het is niet omdat ik klein ben en niet omdat ik gevaarlijk ben en zeker niet omdat ik afval ben dat ze mij in zo'n groen bokse moeten stoppen." Tobback laat bij deze weten dat hij niet meer naar de milieuraadvergaderingen komt. U daarentegen bent meer dan welkom op de openingsvergadering. Zie ook agenda.

√ Vesuvius Koevoet zegt: "Vroeger" is voorbij. Het enige voordeel aan 'vroeger' is dat het gerecycleerd kan worden."

√ X dankt iedereen die zijn kandidatuur heeft gesteld als huurterrorist. De huurterrorist die de ontploffing in de Constantin Meunierstraat 46 heeft veroorzaakt is aangenomen. Hij zal op woensdag 30 oktober om 9.00 u rijkswachter Derijgere en BOB'er Vinckx opblazen in het gerechtshof van Leuven.

√ Proficiat, Johan, stoppen kan nu niet meer.

√ Etna Hefboom stelt: "Het is niet omdat het uit de mode is, dat het slecht is. Op kwaliteit", zegt zij, "staat geen tijd".

√ Wil je nieuwe kontakten leggen en toffe mensen leren kennen voor leuke en opwindende afspraken? Dat kan.

√ Surplussen daarentegen.

√ Vesuvius Koevoet zegt: "Dit is natuurlijk een boete."

√ "Kinderrechten, bij ons en in Afrika" is het onderwerp van een gespreksavond van de Associatie Vlaamse Unesco-clubs. Gast spreker is Charles Ntampaka. De gespreksavond vindt plaats in Ginkgo Biloba, Vlamingenstraat 116, op woensdag 16 oktober, om 20.00 u.

√ Homojongeren Het Goede Spoor organiseert op ma 14/10 'Je eerste stapjes'. Ideale activiteit als je helemaal nieuw bent en nog met een pak vragen zit over jezelf. Je zal niet alleen zijn! Afspraak om 20u aan UP, Jan-Stasstraat 2, waarna we naar ergens anders trekken. Meer informatie krijg je in een neutrale omslag via PB 113, 3000 Leuven-3, of op 20.06.06

√ Activiteitenkalender op <http://www.ping.be/drempeel/spoor>

√ De collegialiteit in de licenties Japanologie is intussen weer duidelijk verbeterd. Genki...Janal!

√ Ladies and gennun...da Blo00o0ze Explosion! Yeeeahhh! Thankyuh!

JO MEUWISSEN

bvba

Alle verhuur video-, klank- en lichtmateriaal.
Videoschermen tot 4 m.
DISCOBAR EN CD's met of zonder D.J.

☎ 016/201.301

√ Trips van de week: 'Head 2', another brilliant soundtrack of experimental beathead jams en Girls Against Boys, 'Distracted', soon at your local cinemas and in your local studentenweekblad.

√ De 'Wél Jong, Niet Hetero'-groep Het Goede Spoor toont op maandag 21 oktober om 20.00 u de film 'Another Country', over homoseksualiteit op een Britse kostschool. Afspraak aan UP, Jan-Stasstraat 2, we trekken dan samen naar ergens anders. Grats inkom. Meer info in gesloten, neutrale omslag via PB 113, 3000 Leuven-3 of ons antwoordapparaat : 20.06.06 Doen!

√ De ultieme reis was het podium te raken hoger dan een vlieger.

√ Napoleon Peiremans dient een motie van wantrouwen in tegen de eindredakteur van de zoekertjes: "Hoe kunnen wij controleren dat die idioot de spelling niet verandert?"

√ Idioot doet de groeten aan zijn compagnons in Leuven.

√ Er is in deze wereld nood aan verse

Het Besloten Land

trading cards

tomaten, gehakt en kritiek op de gevestigde orden. Pas dan zullen u en ik op ons beider oren slapen. Mijn lief, ik zit je graag. Ook al zit je ver.

√ Emmanuelle Olivier, je t'aime fak PolB-Soc.

√ Gezocht: plakker met vaste hand, zodat onze kolommen er niet meer uitzien als gekookte spaghetti (ons feestje met spaghetti Dutrounais vindt plaats in de 's Meiersstraat 5, op zondagavond).

agenda & ad valvas

MAANDAG

22.30 u **FILM** Brothers Quay: Streets of Crocodile + Peter Delpout: Lyrisch nitraat, in Stuc, toeg. 100/150.

22.30 u **FILM** "Lyrisch Nitraat", een collagefilm van stille films van 1905-1915, in Stuc.

DINSDAG

20.00 u **KONSERT** Pop in Wonderland, in Auditorium Minnepoort, toeg. 450, org. Cultureel Centrum Leuven.

20.00 u **LEZING** Marij Aerts zet haar bevindingen over Paramaribo uiteen aan de hand van dia's, in C.C. Oratoriënhoof, toeg. gratis, org. Masereelfonds.

20.00 u **VERGADERING** Startvergadering 11.11.11, studenten, in Vlamingenstraat, 116, toeg. gratis, org. Milieuraad.

20.30 u **KONSERT** Trio Fontenay (Festival van

Vlaanderen Leuven: Repertoriumconcerten), in Grote Aula, Sint-Michielsstraat 6, toeg. 400, org. Festival van Vlaanderen Vlaams Brabant.

22.30 u **FILM** Een journalistiek onderzoek naar het proces tegen de leden van de Rote Armee Fraktion met daarvoor een film van Ulrike Marie Meinhof (20:00), in Stuc.

WOENSDAG

13.00 u **KONSERT** Locke Consort (Uur Cultuur: De Glorie van Italië in de 17de eeuw), in Kadoc-kapel, Vlamingenstraat 39, toeg. gratis, org. Cultuurcommissie KU Leuven.

20.00 u **FILM** "Die dritte Generation" om met daarna de film "Up to the South"(22:30), beide films handelen over het terrorisme, in Stuc.

20.30 u **TEATER** 'Een bron a well awel' van

Jeroen Olyslaegers, zijn regiedebuut, is een geësceneerd hoorspel voor drie blauwhelmen, in Stuc.

DONDERDAG

20.00 u **KONSERT** Erwin De Bock (Pianorecital), in Concertzaal Lemmensinstituut, Herestraat 53, toeg. 200.

20.00 u **FILM** The Whole World is Watching, twee guerilla-video's van Raymond Pettibon, in Stuc.

20.30 u **KONSERT** Beethoven Academie (Festival van Vlaanderen: Repertoriumconcerten ondergetiteld 'Haydn'), in Pieter De Somer Aula, toeg. 600, org. Festival van Vlaanderen Vlaams-Brabant.

20.30 u **TEATER** 'Een bron a well awel' van Jeroen Olyslaegers, zijn regiedebuut, is een geësceneerd hoorspel voor drie blauwhel-

men, in Stuc.

21.00 u **VERGADERING** Sorawerkgroep: Vrouw-man-samenleving, in 's Meiersstraat 5.

VRIJDAG

u **FUUF** Drempeelfuif, in Albatros, org. Roze Drempeel.

20.00 u **FILM** Lezing Jan de Laender over zijn boek 'Het hart van de duisternis', in Huis voor vrijzinnigen, De Bériotstraat, 6, toeg. 100.

20.00 u **FILM** "Patty Hearst" (20:00) en "Simple Men" (22:30), in Stuc.

20.30 u **TEATER** 'Een bron a well awel' van Jeroen Olyslaegers, zijn regiedebuut, is een geësceneerd hoorspel voor drie blauwhelmen, in Stuc.

Alfa

• 16/10 om 22.00 u: No nonsense-fuif, in Blauwe Kater. • 17/10 om 20.00 u: Film: Forrest Gump, in MSI 03.18.

Bios

• 15/10 om 20.00 u: Kantus, in Tjil. • 16/10 om 20.30 u: Film: The Client, in Z102.21. • 17/10 om 20.00 u: Redaktieavond Biosblad, in Parkstr 14.

Crimen

• 15/10 om 19.30 u: Vergadering bijzondere werkgroep 'Onderwijs', in kringvergaderingslokaal. • 16/10 om 20.00 u: Peter- en meteravond, in Alma 2. • 16/10 om 22.00 u: Fakbaravond, in de Rektor.

Ekonomika

• 15/10 Fuif 1e kan TEW, in Albatros. • 17/10 Cocktaillavond 2e kan, in Tjil. • 17/10 Vergadering medewerkers Sociale Werkgroep: Soweke. • 17/10 om 20.00 u: Bestuursvergadering: statuten, in Bar VHI.

Eoos

• 15/10 om 19.00 u: Praesidiumvergadering, in Eoos-perma.

Germania

• 14/10 om 20.00 u: Algemeen praesidiumvergadering, in Perma. • 14/10 om 21.00 u: Cocktaillavond kandidaturen, in Perma. • 15/10 Voetbal: 1e kan-2e kan. • 16/10 Eerste kan-dag: Stella en VTM. • 17/10 om 19.00 u: Twin Peaks-night.

Historia

• 15/10 Openingsfuif. • 15/10 om 22.00 u: Openings-td, in Lido.

Katechetika

• 15/10 Doopfuif, in Cuythoek. • 17/10 om 20.00 u: Koffie en cake-avond, in MTC 02.07.

Kilo

• 14/10 Kotavond 2e kan. • 14/10 Namiddag-tap, in Fak Letteren. • 15/10 om 13.00 u: doopkomitee, in kafeteria Letteren. • 15/10 om 20.00 u: Fototentoonstelling, in permanente. • 15/10 om 22.00 u: Kerstkomitee, in permanente. • 16/10 om 20.00 u: Lezing Prof Dr. Y. Duhoux: "Griekenland en het Grieks: voor en na het Linear B", in MSI 00.28. • 16/10 om 22.00 u: Cocktaillavond, in permanente. • 17/10 om 21.00 u: Presidiumvergadering, in 's Meiersstraat 5.

LBK

• 14/10 Peter- en meteravond. • 15/10 Excursieve Clovis - Marton. • 16/10 Openingskantus.

Medica

• 13/10 Klassieke Avond, Trappist, in Doc's Bar. • 14/10 Posterbeurs, in Muza. • 14/10 om 22.20 u: Oostvlaamse avond, in Doc's. • 15/10 Posterbeurs, in Muza. • 16/10 Posterbeurs, in Muza. • 16/10 Medica's wiel-erkoers, in Doc's. • 17/10 Posierbeurs, in Muza. • 17/10 om 22.00 u: Wetenschapsavond, in Doc's. • 18/10 om 22.00 u: Auw Zakken Avond, in Doc's. • 20/10 om 22.00 u: Klassieke avond, in Trappist.

Merkator

• 17/10 om 22.00 u: Global energy TD.

Pedagogische Kring

• 14/10 om 22.30 u: Kringvergadering, in Kursusdienstlokaal. • 15/10 om 18.30 u: Voetbal: Eerste kan-Tweede kan, in Sportkot. • 16/10 om 20.00 u: Peter- en meteravond met daarna fuif om 22.00, in Lido. • 16/10 om 22.00 u: Openingswoeps, in Lido, toeg. 60/80. • 17/10 om 21.00 u: Kwisavond, in Kaffaer.

Politika

• 14/10 om 19.30 u: Kringvergadering, in bovenzak kaffee. • 15/10 om 20.30 u: Optreden van Brendan Croker en Roland, in 't Kaffee, toeg. 100/120. • 16/10 om 20.30 u: Tour of Duty-avond, met gratis vat voor verkleeden, in 't Kaffee.

Psychologische Kring

• 15/10 om 19.00 u: Film: Leaving Las Vegas. • 15/10 om 21.00 u: Film: Pocahontas. • 16/10 om 20.00 u: Kringvergadering, in PSI 03.01.

Romania

• 15/10 om 20.00 u: Film: 'Le Gazon Maudit', in MSI 03.18.

VRG

• 17/10 om 19.30 u: Peter- en meteravond, in Blauwe Kater en Erasmus.

VTK

• 14/10 om 11.30 u: Broodjes, in Theokot. • 15/10 om 20.00 u: Openingskantus, in Waalberg. • 16/10 Keltische avond, in 't Elixir. • 18/10 om 10.00 u: Carte Blanche, in 200-M.06. • 20/10 om 22.00 u: Happy Hour, in 't Elixir.

"Dat België uiteenvalt is een postume triomf van Hitler"

Tijdens Leuven Literair vindt dit jaar ook een debat plaats over de Vlaamse identiteit. Veto vroeg zich af hoe dat nu alweer zat met die Belgische Vlamingen, Vlaamse Belgen, gewone Belgen, ijzerbedevaarten, hoezegeeroep, friet met biefstuk en ander gevendelzwaai. Professor emeritus Lode Wils, die al enige boekwerken heeft volgepend met vaak aparte standpunten terzake, denkt er alvast het zinnig van.

Veto: Als je spreekt van de Vlaamse identiteit, veronderstel je eigenlijk dat er een aantal kenmerken zijn die gelden voor alle Vlamingen. Zijn die er wel?

Lode Wils: «Die zijn er in die mate waarin het gevoel bestaat dat men Vlaming is. Dat gevoel is, denk ik, wijd verspreid: bijna negentig procent van de 6 miljoen Nederlandstalige Belgen voelt zich Vlaming. Als zij zich zo voelen dan is dat een feit.»

Veto: Maar kunnen er niet verschillende manieren zijn om die Vlaamse identiteit in te vullen; dan heb je niet één maar vele identiteiten?

Wils: «Wel ja, er zijn enorm veel identiteiten. De mens is een kollektief wezen. Wij behoren tot veel groepen: nationalistische, ideologische, religieuze, sociale groepen.»

Veto: Kan men de vorming van de Vlaamse identiteit manipuleren, bijvoorbeeld via het onderwijs of de media?

Wils: «Dat is evident. Natuurlijk wordt een identiteit in de loop van generaties geschapen door de elites en onder andere de leerkrachten. Ook de kranten zoals De Standaard en Het Belang van Limburg hebben deze Vlaamse identiteit beïnvloed. In het sociologisch en historisch onderzoek, dat zich de jongste tientallen jaren op dat 'nationale' heeft toegelegd, wordt heel sterk de nadruk gelegd op het 'gemaakt-zijn' van die identiteit. Identiteiten worden in de loop van de tijd gekreëerd door elites, staten, gewesten en gemeenschappen, en de media.»

Veto: Kan een Vlaamse identiteit tot volle ontplooiing komen binnen een Belgische staat?

Wils: «Persoonlijk vind ik van wel. Ik denk ook dat het Vlaams nationalisme, dat dat niet mogelijk acht, iets heel schadelijks is. Dat verandert niets aan het feit dat het heel krachtig is en dat veel mensen — ook respectabele — dat aanhangen.»

Veto: Wat vond u van de laatste IJzerbedevaart?

Wils: «Ik hoop dat die aan veel mensen heeft duidelijk gemaakt dat het Vlaamse nationalisme schadelijk is. Maar ik vrees dat het maar bij weinigen het geval is, want wij zijn allemaal gevoelsmensen. Gevoelens primeren bij ons meestal op rede.»

Strijd

Veto: De heisa rond de IJzerbedevaart toont misschien aan dat de Vlaamse Beweging tenonder gaat aan interne conflicten, dat de strijd gestreden is?

Wils: «In mijn ogen is de strijd gestreden. Wat nu de Vlaamse Beweging heet, wordt in beslag genomen door de Vlaamse nationalist, terwijl zij daar vroeger maar een vrij klein onderdeel van waren. De bedoeling van de Vlaamse Beweging was de volkstaal te gebruiken als bestuurs- en cultuurtaal. In heel mijn leven ben ik voorstander geweest van de Vlaamse Beweging en niet van het Vlaamse nationalisme, dat zichzelf nu de Vlaamse Beweging noemt. Waar komt die Vlaamse Beweging vandaan? De Verlichting en de Romantiek hebben tweehonderd jaar geleden een beweging doen ontstaan in Europa om van andere talen af te stappen en de volkstaal te gebruiken als bestuurs- en cultuurtaal, en dat is het begin van de Vlaamse Beweging. Die beweging heeft haar doel bereikt.»

Veto: De Vlaamse Beweging heeft volgens u haar doel bereikt, maar Van den Brande wil

steeds verder gaan?

Wils: «Van den Brande is min of meer een nationalist, denk ik. Hij zal u waarschijnlijk zeggen dat hij dit doet omdat de Waals-socialistische zijde vooral beschouwd wordt als een niet loyale partner in België, en dat is een gevoel dat ik op zekere hoogte wel deel. Als zij weigeren Vlaamse autobussen te kopen en dergelijke dingen, dan is het nog maar de vraag hoe lang een land in dergelijke omstandigheden kan standhouden.»

Veto: Is er dan nog nood aan een verdere federalisering, om ook een financiële onafhankelijkheid te verkrijgen?

Wils: «Ah nee, ik denk dat een verdere federalisering schadelijk is voor de Vlamingen, en ik voel mij nogal sterk Vlaming. Toen ik student was, was het Nederlands nog allesbehalve als volwaardige bestuurs- en cultuurtaal erkend. Ik heb mij daarvoor ingezet, bijgevolg ben ik daar nogal sentimenteel aan gehecht.»

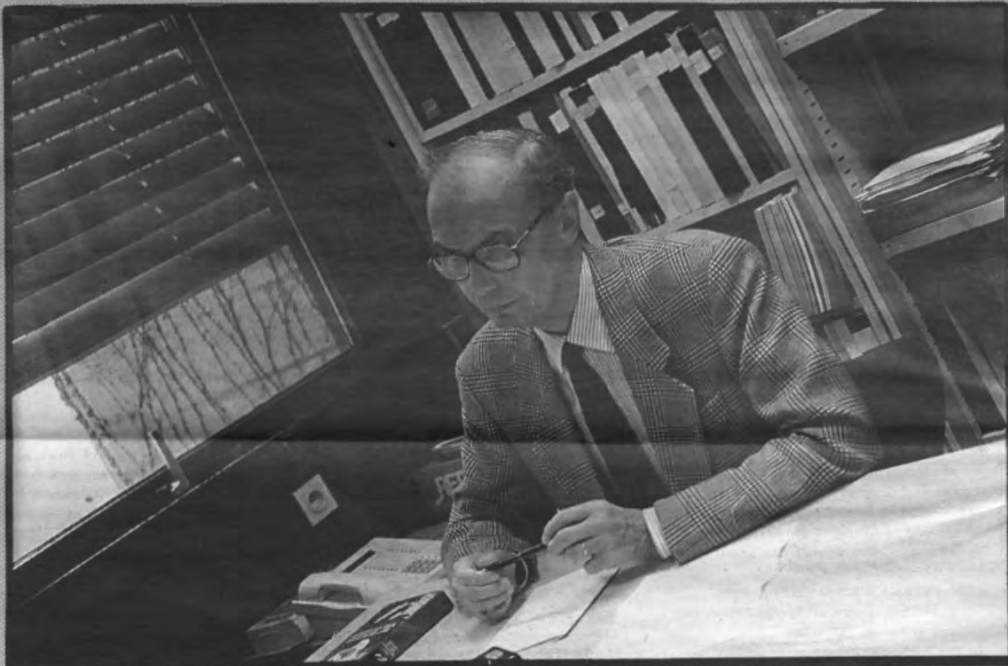
de Duitse Flamenpolitiek. Het is maar zo sterk geworden omdat ze met die Flamenpolitiek zijn voorgedaan tussen de twee oorlogen en tijdens de tweede Duitse bezetting opnieuw een kollaboratie hebben veroorzaakt; opnieuw Vlaanderen tegen België hebben opgezet, Vlamingen en Walen tegen mekaar hebben opgezet. In de geschiedschrijving wordt dit gewoon ontkend. Men liegt liever, ook als men het weet. Sinds mijn boek 'Flamenpolitiek en aktivisme' in 1973 is verschenen, kan men niet meer zeggen dat men het niet weet. Voor de propaganda is het veel prettiger om te zeggen: "De Duitsers hebben gedaan wat wij Vlaams-nationalisten vroegen", dan te bekenen: "Ze hebben ons bedrogen en wij zijn zo stom geweest om op het Duitse lokken in te gaan."»

Veto: Hebben al die Flaminganten zich dan vergist, of bestond er nog iets anders dan de Flamenpolitiek?

in Wallonië, omdat Wallonië linkser was. Maar we werden bezet door het uiterst rechtse Duitsland en de Walen werden opzettelijk achteruitgesteld, om ruzie met de Vlamingen te veroorzaken. Die Duitse politiek was natuurlijk juist bedoeld om België te ondermijnen. Door van linkse en Waalse kant de amnestie tegen te werken, speelt men in zekere zin het spel mee.»

Veto: We vormen bestuurlijk wel een eenheid met Wallonië, maar taalkundig zijn we verbonden met Nederland. Bestaat er volgens u één Nederlandstalige literatuur/cultuur?

Wils: «Toen enkele maanden geleden de Prijs van de Nederlandse Letteren door Koning Albert werd uitgereikt aan Harry Mulisch, vertelde deze in zijn dankwoord dat de Vlaamse en de Nederlandse letterkunde heel weinig met elkaar gemeen hadden. Noch de letterkunde, laat staan de hele cultuur, laat staan de natie. Er is bijvoorbeeld een veel sterkere kulturele band tus-

"Hebt ge een gat in uwven hof, legt er dan een math over."

(foto Dirk Bernard)

Veto: Is dat Vlaamsnationalistisch streven ook niet in tegenspraak met het zoeken naar meer eenheid binnen de Europese Unie?

Wils: «Energijds versterkt de Europese ontwikkeling het land, anderzijds verzwakt België of versterken de desintegratiebewegingen. In de loop van de eeuwen hebben de mensen zich steeds aaneengesloten in grotere gehelen, omdat dit economische en militaire voordelen heeft. Nu zijn we zodanig veilig binnen het verenigde Europa en is onze economie zo veilig, dat we nu denken dat we die staten niet meer nodig hebben. Maar natuurlijk kan Europa niet bestaan uit zeventienhonderd achtentertig kleine brokjes die zichzelf allemaal tot onafhankelijke staat uitroepen, die zeggen: "We moeten als Vlaanderen of bijvoorbeeld als Corsica of Schotland soeverein deelnemen aan een federaal Europa." Dat is gewoonweg ondenkbaar. Ik lees nu al in de krant dat als er nog een paar Oosteuropese landen bij de EU komen, die instellingen helemaal niet meer werken omdat men al met teveel is.»

«Het is natuurlijk hoofdzakelijk een economische unie, maar met af aan was de EU bedoeld om ook tot een politieke samenwerking en vriendschap te leiden, om oorlog te vermijden. En dat klopt toch wel, er is niemand die er aan denkt dat Duitsland een derde maal België zal proberen te vernietigen, door het Vlaamsnationalisme te kreenen. Het Vlaamsnationalisme is gekreëerd in de Eerste Wereldoorlog door

Wils: «Uiteraard kon de Flamenpolitiek maar lukken omdat er Vlamingen waren. Er bestond een Vlaamse Beweging en de Duitsers hebben dus nog voor ze het Vlaamse land bezet hadden, in Berlijn, de Flamenpolitiek bevolen. Het zijn dus niet de Vlamingen die aan de Duitsers gevraagd hebben om een Flamenpolitiek te voeren.»

Veto: Hoe staat u tegenover de vraag naar amnestie?

Wils: «Ik vind het jammer dat de linksen en de Franstaligen zich daar vanuit hun partijdigheid zo mordicus tegen verzetten, dat ze geen begrip opbrengen voor die zaak. Natuurlijk zal amnestie de anti-Belgische beweging niet beëindigen, vermits die beweging gevoerd wordt door mensen die België absoluut kapot willen. Maar het verlenen van amnestie zou hen in ieder geval een voorwendsel ontnemen.»

Mite

Veto: Luc Huyse vindt dat de reden waarom de Walen zich zo verzetten tegen amnestie ligt in het feit dat de Waalse kollaboratie veel gemener en agressiever was.

Wils: «Het is een deel van onze Vlaamse mite dat de kollaboratie in Wallonië gemener was. Ten eerste werd er ingespeeld op het Vlaamse element. Ten tweede was Vlaanderen rechter dan Wallonië. Stel dat we waren bezet door Stalin, dan zou natuurlijk de kollaboratie groter geweest zijn

sen Wallonië en Frankrijk, dan tussen Nederland en Vlaanderen. Dit heeft vooral te maken met de scheiding tijdens de zestiende en zeventiende eeuw, waarbij het katholieke Vlaanderen in de negentiende eeuw als een gevaar werd aanzien door de reformatorische minderheid in Nederland. Want Vlaanderen behoorde natuurlijk tot die contra-reformatorische traditie en onze grondwet sloot meer aan bij de idealen van de Franse Revolutie.»

«Onze identiteit is Vlaams en Belgisch. Er zijn mensen die vinden dat ze alleen maar één identiteit zouden mogen hebben, dat België dus moet verdwijnen, maar ik zie daar geen voordeel in. Als ik de mensen tegen de schenen wil stampen — en dat doe ik graag want dat is de enige manier waarop ze luisteren —, schrijf ik dat het uiteenvallen van België parallel verloopt met het uiteenvallen van Tsjechoslovakije en Joegoslavië, namelijk alle drie als een postume triomf van Hitler, als een postuum succes van de Duitse bezetting in de oorlog.»

**Benny Debruyne
Pieter Van Heck
Kristien Michiels**

Lode Wils neemt samen met Jos Bouveroux, Eric Defoort en Marc Reynebeau deel aan een debat over de Vlaamse identiteit. Dit debat wordt gehouden in het kader van Leuven Literair in de Standaard Boekhandel (Naamsestraat 57) op 20 oktober van 16 tot 17 uur (toegang gratis).